

LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P8, Q3, TPHCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longchuathuongxot.vn

ĐT: 38.290.093

06/2013

Giờ đây tôi hiểu được vì sao có ít thánh nhân đến thế, chỉ vì có quá ít linh hồn khiêm nhường thăm sâu.

(NK 1306)

(Lưu hành nội bộ)

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Sinh nhật thánh Gioan Baotixita ngày 24/6/2013.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tổng Giáo Phận
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng:

Đức Hồng Y GB. PHẠM MINH MÃN
Cha Tổng Đại Diện GB. HUỲNH CÔNG MINH
Cha Tổng Linh Hướng GB. VÕ VĂN ÁNH

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành xuống trên Đức Hồng Y, Cha Tổng Đại Diện và Cha Tổng Linh Hướng.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể hai thánh Phêrô và Phaolô tông đồ ngày 29/6/2013.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Tổng Giáo Phận
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn mạng:

Đức Cha Phụ Tá PHÊRÔ NGUYỄN VĂN KHẨM

Kính Chúc Đức Cha luôn an vui, mạnh khỏe.
Nguyện xin Chúa đổ tràn đầy Hồng Ân và soi sáng
Đức Cha trên con đường Mục Tử.

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

Lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu

Lm. JB. Võ Văn Ánh

I. Vài nét lịch sử

Lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu đã được **Thánh Gioan Eudé** (1680) cổ vũ, nhất là qua thị kiến mà **Thánh nữ Margarita** (1690) đã nhận được từ Chúa Giêsu tại tu viện Thăm Viếng ở Paray-le-Monial. Trong các thị kiến đó, Thánh nữ Margarita đã được Chúa Giêsu cho thấy Trái tim Ngài **"đã yêu thương loài người quá bội mà Người chỉ nhận được những tâm lòng tệ bạc"**. Thánh nữ còn được ủy thác là xin giáo quyền **thiết lập một ngày lễ Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Đức Thánh Cha Piô IX** đã chính thức lập lễ Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu vào tháng 6 năm 1856, ngày thứ Sáu sau lễ Kính Mình và Máu Thánh Chúa Giêsu.

II. Giáo huấn của Giáo hội

— **Đức Thánh Cha Piô XI** viết: "Phải chăng Lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu tóm lược tất cả đạo giáo của chúng ta và hướng dẫn mọi người đến một cuộc sống hoàn toàn hơn? Đó là những gì dẫn dắt tâm trí chúng ta hiểu biết Chúa Kitô một cách mật thiết, làm cho tâm hồn chúng ta yêu mến Chúa cách nhiệt tình hơn và noi gương Ngài cách trọn vẹn hơn" (Tông thư Haurietis Aquas, số 36).

— **Chân phước Gioan Phaolô II** quả quyết: "Kề bên Thánh Tâm Chúa Giêsu, trái tim chúng ta sẽ biết được ý nghĩa chân thực và duy nhất của đời người cũng như định mệnh của nó, sẽ hiểu được giá trị của cuộc sống Kitô giáo, sẽ giữ mình thoát khỏi một số những đòi trụy của con tim để luôn liên kết tình yêu hiếu thảo của chúng ta dành cho Thiên Chúa với tình yêu chúng ta nhận được. Và như vậy, chúng ta sẽ thực hiện

được sự phạt tạ Chúa đòi hỏi, bù lại những đổ vỡ do ghen ghét và bạo lực gây nên, để xây dựng một nền văn minh xứng với Thánh Tâm Chúa Giêsu” (Insegnamenti, vol IX/2, 1986, trang 843).

III. Nền tảng thần học

1. Trái tim thường được coi là “trụ sở của Tình yêu” Lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu để nhớ đến: **Tình yêu và Lòng Chúa Thương Xót của Thiên Chúa đối với nhân loại** qua Ngôi Hai Nhập Thể là Chúa Giêsu.

- **Trong Cựu Ước**, tiêu biểu là **tiên tri Hôsê**: “Khi Ít-ra-en còn non trẻ Ta đã yêu nó, từ Ai Cập Ta đã gọi con Ta về. Ta đã tập đi cho Ép-ra-im, Ta đã bồng chúng trên cánh tay Ta”. (Hôsê 11, 1-3). “Ta đã lấy dây nhân nghĩa, lấy mỗi ân tình mà lôi kéo chúng. Ta đã xử với chúng như những người nâng niu trẻ thơ, nâng lên áp vào má, Ta cúi xuống mà đút cho chúng ăn” (Hôsê 11, 4).

- **Trong Tân Ước**, cách riêng là **Thánh sử Gioan**: Chúa Giêsu là Ngôi Lời đã làm người, là Con Một của Chúa Cha đã đến trần gian để tường thuật các kỳ công của Thiên Chúa và để **mô tả trọn vẹn Tình yêu của Thiên Chúa** cho loài người chúng ta – Thật vậy, chỉ có Chúa Giêsu là Con Người duy nhất mô tả chính xác và đầy đủ Tình yêu của Thiên Chúa, vì Ngài là **“Hình ảnh trọn vẹn của Thiên Chúa vô hình”**. “Ai thấy Thầy là thấy Cha Thầy” (Ga 14, 9). Chúa Giêsu là chân lý trọn vẹn vì Người mạc khải Thiên Chúa cho chúng ta – Chóp đỉnh mạc khải của Chúa Giêsu là **“cái chết của Người trên Thập giá”**, lúc Người biểu lộ trọn vẹn nhất Tình yêu đối với Chúa Cha và Tình yêu đối với nhân loại. **Lòng Thương Xót của Chúa đối với người có tội** được biểu lộ rõ nét qua các dụ ngôn: Người Cha nhân hậu (Lc 15,11-32), Con chiên lạc (Lc 15, 4-7), Người trộm lành (Lc 23, 39)...

2. **Ai muốn chiêm ngắm Tình yêu của Thiên Chúa**, hãy nhìn lên Chúa Giêsu chịu đóng đinh, nhìn lên Đấng mà tội lỗi của chúng ta đã đâm thấu, **nhìn lên cạnh sườn bị lưỡi đòng đâm thấu, từ đó có máu và nước chảy ra** (Ga 19, 34). **Máu** là biểu tượng của **sự sống mà Chúa Giêsu đã ban cho chúng ta** qua cái chết cứu độ của Người: Chúa đã chết để

chúng ta được sống. **Nước** tượng trưng cho **Thần Khí thanh tẩy** và **thánh hóa chúng ta**, Phép rửa của Thần Khí là sự sống của Thiên Chúa, là Hơi thở của Chúa Giêsu.

IV. Đáp trả Tình yêu của Thánh Tâm Chúa Giêsu

1. Hãy nhìn ngắm Trái tim cực thánh của Chúa Giêsu, một Trái tim đầy tràn ngọn lửa yêu thương của Thiên Chúa là Thánh Thần, đầy tràn sức sống là Thần Khí của Thiên Chúa. Chúa Cha đã dùng **Tình yêu** và **Sức sống** đó mà làm cho Chúa Giêsu trỗi dậy từ cõi chết. Ngài đã Phục Sinh, chiến thắng tội lỗi và sự chết, chiến thắng mọi ác thần và quyền lực chúng. Chúa Giêsu đã trở thành **"Vua Tình yêu"**. Tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu là để cho Tình yêu Phục Sinh lên ngôi, để cho Tình yêu của Thiên Chúa ngự trị trong tâm hồn, trong gia đình, trong Giáo hội và Xã hội. Thiên Chúa trên hết. Tình yêu trên hết.

2. Lòng tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu đòi hỏi chúng ta đi vào tâm tình của Ngài, hòa vào mạch sống yêu thương của Ngài, là chấp nhận hy sinh, sự mất mát, sự chết cho anh chị em đồng loại được sống và được hạnh phúc.

3. *Hãy trở nên người yêu thương và phục vụ như Chúa Giêsu: Tsukamôtô* là một nhà nho Nhật Bản, rất uyên thâm, có óc thực tế và thích tìm hiểu – Ông nhặt được một tượng Trái tim Chúa Giêsu từ trong đồng tượng – Ông ngắm nghĩ và tự hỏi tại sao người công Giáo tạc tượng này có trái tim lộ ra ngoài. Trời đã về khuya mà ông vẫn còn ngồi bất động với tượng Trái tim trước mặt. Mãi đến một giờ sáng, ông mới thở ra nhẹ nhõm, khoan khoái, tay cầm bút lông ghi dòng chữ này: **"Đối ngoại hữu kỳ tâm, đối nội vô tâm giả"**. Rồi ông đặt tượng Thánh Tâm Chúa Giêsu trên bàn làm việc của ông cách kính cẩn. Khi có người bạn đến chơi, ông giải thích: Đối với thiên hạ, tha nhân bên ngoài thì **hữu tâm**, còn đối với bản thân mình thì **vô tâm**.

Dịp lễ Mừng Kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, chúng ta hãy noi gương Chúa Giêsu biết quên mình mà yêu thương tha nhân, nhất là yêu thương người nghèo khổ, bị bỏ rơi, và yêu thương người có tội như Chúa Giêsu đã yêu thương và phục vụ mọi người.

Thánh Lễ Tuyên Hứa & Ra Mắt BCH CĐ LCTX TGP Sài Gòn nhiệm kỳ 2013 - 2018

Giuse Phạm Đình Vinh

"... Con hãy nói cho các linh hồn biết về lòng nhân lành vô biên của Chúa trong khi vẫn còn thời giờ ban phát Lòng Thương Xót. Nếu lúc này con im tiếng, con sẽ phải trả lễ với vô số linh hồn trong ngày kinh hoàng ấy. Con đừng sợ hãi gì. Hãy trung thành cho đến cùng"
(Nhật ký 635).

TGP Sài Gòn – Sau phiên họp bầu Ban Chấp Hành (BCH) Cộng đoàn Lòng Chúa Thương xót (LCTX) TGP Saigon ngày 24/5/2013 đã diễn ra tốt đẹp, Cha Tổng Linh Hướng (TLH) chọn ngày 31/5/2013, vừa là "ngày linh" Thứ Sáu vừa là ngày lễ Đức Mẹ Thăm Viếng, một ngày có ý nghĩa rất đặc biệt, để Tân BCH tuyên hứa và chính thức bắt đầu nhiệm kỳ mới 2013 – 2018.

Thuật lại biến cố Đức Maria đến viếng thăm bà Ê-li-da-bét, Thánh sử Luca cho biết: *"Hỡi ấy, bà Maria vội vã lên đường,*

đến miền núi, vào một thành thuộc chi tộc Giuđa. Bà vào nhà ông Dakharia và chào hỏi bà Ê-li-da-bét... Bà Maria ở lại với bà Ê-li-da-bét độ ba tháng, rồi trở về nhà". Đức Maria lên đường không phải vì không tin lời sứ thần báo, mà vì lòng yêu thương đã thúc giục, và Mẹ "vội vã" lên đường thực hiện cuộc thăm viếng này. Trạng từ "vội vã" nói lên sự mau mắn quan tâm giúp đỡ tha nhân, điều mà bất cứ Kitô hữu nào cũng phải thực hiện.

Đức Maria ý thức rằng, người chị họ Ê-li-da-bét đang rất cần sự trợ giúp vì bà Ê-li-da-bét mang thai trong lúc tuổi già và sắp sinh con. Đức Maria vội vã đến với bà Ê-li-da-bét chỉ vì muốn giúp người chị họ trong lúc bụng mang dạ chửa, vì thai phụ nào cũng "khổ sở" lắm. Cuộc thăm viếng của Đức Maria mang đầy tình tương thân tương ái, vừa có tính bác ái vừa là có tính truyền giáo. Thánh Phaolô nói: "*Đức ái thì sẵn sàng giúp đỡ*", đây là CÁCH CHO nổi bật nhất của tình thương, cách thể hiện Lòng Thương Xót của Chúa với tha nhân hết sức mẫu mực. Tân BCH tuyên hứa và ra mắt vào ngày lễ Đức Mẹ Thăm Viếng, điều đó ngụ ý các thành viên phải noi gương phục vụ của Mẹ Maria một cách mau mắn và nhiệt thành.

Theo chương trình, 14 giờ bắt đầu nguyện Kinh Mân Côi và Chuỗi Kinh Thương Xót. Bỗng dưng trời đổ mưa lớn, nước mưa thoát không kịp, tạo nhiều vũng nước xung quanh nhà thờ Tân Định, nhưng cũng chính nhờ trận mưa này mà thời tiết trở nên mát dịu hơn. Đây hẳn là một hồng ân của Chúa.

Nhìn lại 82 năm trước, ngày 22/2/1931, tại tu viện Plock (Ba Lan), Chúa Giêsu đã hiện ra với nữ tu HELENE FAUSTINA KOWASKA và trao cho chị một Thông điệp quan trọng về Lòng Chúa Thương Xót để truyền bá cho toàn thể nhân loại. Và rồi năm 1980, ĐGH Gioan Phaolô II đã ban hành Thông điệp Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót, như sự phê chuẩn của Giáo hội. Đến ngày 30/4/2000, trong dịp lễ phong thánh cho Thánh Nữ Faustina, ngài đã thiết lập Đại lễ Kính LCTX trong toàn thể Giáo hội – tức là vào Chúa nhật II Phục Sinh hằng năm.

Phong trào sùng kính LCTX tại Việt Nam bắt đầu có từ năm 2001, và để hướng dẫn các cộng đoàn sinh hoạt đúng theo ý của Giáo hội, ngày 01/06/2008, Đức hồng y TGM G. B. Phạm Minh Mẫn, TGP Saigon, đã bổ nhiệm LM G. B. Võ Văn

Ánh làm Tổng linh hướng. Đến nay, phong trào đã lan rộng toàn quốc.

Đúng 15 giờ, thánh lễ Tuyên hứa và Ra mắt BCH CĐ LCTX TGP bắt đầu, chủ tế là Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc – Giám mục GP Mỹ Tho, Chủ tịch Ủy ban Giáo Lý & Đức Tin thuộc HĐGM VN; đồng tế có LM G. B. Võ Văn Ánh – Đại diện Giám mục, TLH CĐ LCTX TGP Sài Gòn, và 2 linh mục khác.

Đến tham dự thánh lễ có quý vị đại diện Ban thường vụ Tông đồ Giáo dân, quý chức Hội đồng Mục vụ Gx Tân Định, quý ân nhân, đông đảo giáo dân và nhiều Đoàn viên LCTX TGP cũng đến để hiệp dâng thánh lễ cầu nguyện cho Tân BCH.

Trước thánh lễ, Cha TLH long trọng tuyên bố: *"Trong thánh lễ Đức Mẹ Thăm Viếng bà thánh Ê-li-da-bét hôm nay, BCH CĐ LCTX TGP tuyên hứa, nhậm chức và ra mắt với Cộng đoàn Dân Chúa"*.

Trong bài giảng, Đức Cha chủ tế nói về **niềm vui** của mọi người trong ngày lễ Đức Mẹ Thăm Viếng: *"Hôm nay, dựa vào lời Chúa, chúng ta suy nghĩ về ý nghĩa của việc tuyên hứa và ra mắt Tân BCH, và về sứ mạng của anh chị em. Hôm nay là một ngày vui, tất cả các bài đọc trong phụng vụ lời Chúa, kể cả thánh vịnh, đều toát ra một niềm vui khôn tả. Giáo hội được mời gọi vui lên, anh chị em cũng được mời gọi vui lên, vui vì được Thiên Chúa tha tội, vui vì được Thiên Chúa yêu thương, vui vì được Thiên Chúa cứu độ, vui vì sự hiện diện của Thiên Chúa giữa lòng Giáo hội. Đức Maria đã mang niềm vui của Mẹ Thiên Chúa đến với bà Ê-li-da-bet".* Ngài nhấn mạnh: *"Tất cả những niềm vui đó đều do Lòng Thương Xót của Chúa. Vì thế, chúng ta phải là hiện thân của LCTX..."*.

Sau bài giảng là nghi thức Tuyên hứa và Ra mắt Tân BCH. Trước mặt Cha TLH, vị đại diện Giáo hội, 18 thành viên long trọng đọc kinh Tận hiến và lời Tuyên hứa:

- 1) Vâng phục các mệnh lệnh của giáo quyền.
- 2) Sống trung thành với linh đạo LCTX là luôn luôn thỉnh cầu, thực hành và tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa.
- 3) Nhiệt thành làm tông đồ của LCTX để rao truyền và thiết lập Cộng đoàn Lòng Thương Xót của Chúa khắp nơi.

Tiếp theo là phần trao cờ Đoàn và trao Ủy Nhiệm Thư (UNT). Từng người trong 18 thành viên BCH bước lên đón nhận UNT từ Cha TLH. UNT chính là lời sai đi chính thức của Giáo hội: **“Hãy ra đi rao giảng Tin Mừng cho mọi người và làm chứng cho Lòng Thương Xót của Chúa”**. Nghi thức Tuyên hứa diễn ra đơn giản nhưng không kém phần trang trọng và đầy ý nghĩa. Thánh lễ Tuyên hứa là một dấu ấn giúp các thành viên thấy rõ bốn phận để thực hiện tốt nhất những cam kết của mình với Thiên Chúa.

Thay mặt Tân BCH, anh Gioan Maria Nguyễn Thế Vịnh, Trưởng BCH, ngỏ lời cảm ơn và xin mọi người tiếp tục cầu nguyện cho CĐ LCTX TGP, cách riêng cho Tân BCH luôn chu toàn bốn phận để thúc đẩy phong trào sùng kính LCTX ngày càng phát triển hơn. Tân BCH cũng không quên gởi lời tri ân đến các thành viên trong BCH khóa trước.

Trước khi thánh lễ kết thúc, Đức Cha chủ tế đã có những chia sẻ rất thiết thực: *“Rút kinh nghiệm từ thực tế, để tránh có thể đi đến mê tín dị đoan, tránh sự sa ngã về vật chất, danh lợi..., Cộng đoàn Dân Chúa cần phải có một quy chế rõ ràng. Ở đây, anh chị em đã có được điều đó, nhưng chỉ có cơ chế không thì chưa đủ, nó chỉ là cái khung, cần phải có lửa, có sức sống, có đặc sủng ở bên trong. Trọng tâm của bài Tin Mừng Chúa Nhật II Phục Sinh là ơn tha tội, mà ơn tha tội là cốt lõi của LCTX. Anh chị em phải đưa mọi người đến với bí tích giải tội, nếu không làm được thì chưa thực hiện sứ vụ được sai đi. Hôm nay là ngày lễ Đức Mẹ Thăm viếng, Đức Mẹ đem LCTX đến với người khác, anh chị em hãy đi thăm viếng những người khô khan nguội lạnh, những người đang gặp đau khổ, bất hạnh, những người đang rất cần đến Lòng Thương Xót của Chúa. Đó là hai điều mà tôi muốn gởi đến anh chị em, những người đang thi hành sứ vụ của Giáo hội”*.

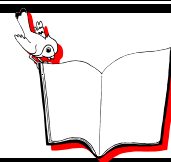
Cảm ơn Đức Cha về những chia sẻ hết sức cụ thể. Huấn từ này chắc chắn sẽ là những điều tiêu biểu cho những hoạt động tông đồ của các Đoàn viên trong CĐ LCTX.

Lạy Chúa, xin dùng chúng con như những khí cụ bình an của Chúa! (Thánh Phanxicô Assisi).

SỐNG LỜI CHÚA

LỄ MÌNH MÁU CHÚA KITÔ NĂM C (Lc 9, 11b-17)

“CÁC CON HÃY CHO HỌ ĂN ĐI”

“... Chúa Giêsu cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, nhìn lên trời, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và phân phát cho các môn đệ để các ông dọn ra cho dân chúng. Tất cả đều ăn no nê...”

Mọi Kitô đều hiểu rằng Chúa Giêsu đã để lại cho nhân loại, cho con người một thứ lương thực không bao giờ hư nát, một loại lương thực nuôi sống con người, đem lại cho từng người sự sống đời đời. Lương thực ấy là Mình Máu Thánh Chúa Kitô.

Nếu trở về nguồn, tìm về căn nguyên của việc thiết lập Bí Tích Thánh Thể, chắc chắn chúng ta phải dựa vào bốn trình thuật để hiểu việc làm của Chúa Giêsu:

Matthêu, Marcô, Luca và Phaolô (1Co 11, 23-25). Tất cả bốn trình thuật về bữa tiệc ly đều nói lên những điều thiết yếu giống nhau, tuy nhiên giới thiệu những công thức khác nhau về lời mà ngày nay chúng ta gọi là lời truyền phép. Tất cả bốn trình thuật về bữa tiệc ly đều được các cộng đoàn tiên khởi dùng như những bản văn phụng vụ để cử hành nghi lễ Vượt Qua. Các cộng đoàn đầu tiên đã luôn tôn trọng những cử chỉ, những lời nói và việc làm của Chúa Giêsu. Do đó, cử chỉ Chúa Giêsu cầm lấy bánh. Người lấy bánh đang được dọn để trên bàn và cảm tạ Thiên Chúa Cha. Đây là cử chỉ hết sức tuyệt vời. Bởi vì, bánh được chia ra, mọi người cùng ăn. Hình ảnh những chiếc bánh không men, hơi thô, những chiếc bánh của những người nghèo, thời cha ông của người Do Thái thời cha ông họ ở đất Ai

Cập, cha ông họ không có giờ để làm cho phồng to lên. Ở đoạn Tin mừng của thánh Luca, chúng ta thấy cử chỉ của Chúa Giêsu cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời, dâng lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho môn đệ để các ông dọn ra cho đám đông. Chúng ta nhận ra lời kinh nguyện Thánh Thể. Chúa Giêsu cầu nguyện. Chúa Giêsu trò chuyện thân mật với Đức Chúa Cha. Cử chỉ ngược mắt lên trời, tạ ơn và bẻ ra là cử chỉ đẹp của một người cha luôn lưu tâm tới con cái. Chúng ta nhận ra nét độc đáo của bàn tiệc của người Do Thái. Tất cả đều ăn chung với nhau, như thế nói lên sự hiệp nhất, yêu thương. Đây là bữa ăn Agape, bữa ăn tình thương. Bí Tích Thánh Thể là Bí tích nuôi sống, Bí tích tình thương. Chính vì thế, thánh lễ được cử hành: bánh và rượu được truyền phép là bí tích, là chính Mình và Máu của Chúa Giêsu, Đấng đã chết đi và sống lại để cứu độ nhân loại. Bữa ăn Thánh Thể là Bí tích của Mình và Máu Đức Kitô, Bí tích của sự hiện diện của Người. Chính Thánh Thần làm cho Đức Kitô thực sự hiện diện trong Bí Tích Thánh Thể.

Bí Tích Thánh Thể là Bí tích tình yêu, là tình yêu cứu độ của Thiên Chúa như thánh Phaolô đã viết: "... *Đường lối của Người không kể đời theo*" (Rm 11, 33). Chúa Giêsu là tình yêu hiển tể, tình yêu hy sinh, tình yêu xả kỷ: "*Không có tình yêu nào cao vời bằng tình yêu của người hiến mạng sống vì người mình yêu*" (Ga 15, 13).

Chúa Giêsu đã để lại cho chúng ta Bí tích cao cả là chính Máu và Thịt của Người.

Chúa Giêsu đã nói với nhân loại, với mỗi Kitô hữu: "*Ta đã trao ban chính mình Ta cho các con trọn vẹn đến mức Ta chẳng thể nào cho các con điều gì hơn thế nữa*".

Khi linh mục cầm Mình Thánh lên và nói: "Mình Máu Chúa Kitô". Đó chính là thân xác sống động của Chúa Giêsu: Đức Kitô đã sinh ra nơi Bêlem, Đức Kitô đã bị treo trên thập giá và Đức Kitô đã phục sinh. Nhờ đức tin chúng ta nhận ra điều lạ lùng, kỳ diệu này. Ôi mầu nhiệm đức tin!

Lạy Chúa Giêsu xin ban thêm lòng tin cho chúng con để chúng con càng ngày càng yêu mến Bí tích Thánh Thể. Amen.

Lm. Giuse Nguyễn Hưng Lợi DCCT

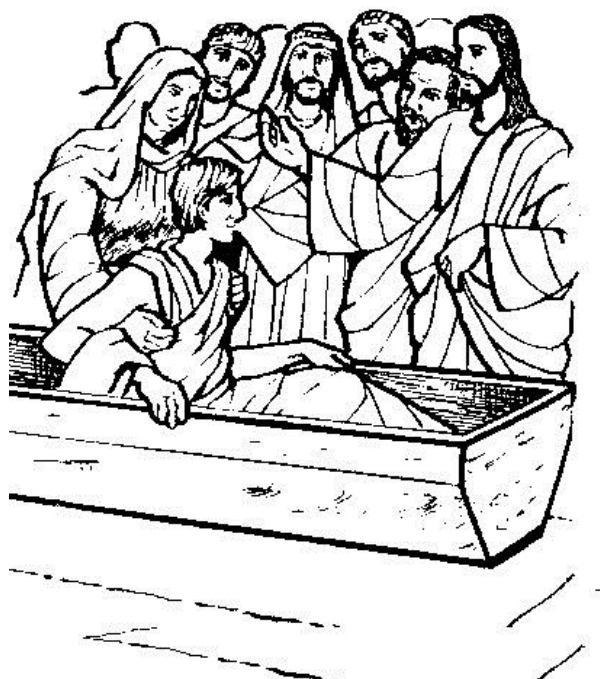

CHÚA NHẬT 10 THƯỜNG NIÊN C (Lc 7, 11-17)**CHẠNH LÒNG THƯƠNG**

... Khi Đức Giêsu đến gần cửa thành, thì đang lúc người ta khiêng một người chết đi chôn, người này là con trai duy nhất, và mẹ anh ta lại là một bà góa. Có một đám đông trong thành cùng đi với bà. Thấy bà, Chúa chạnh lòng thương và nói: "*Bà đừng khóc nữa!*". Rồi Người lại gần, sờ vào quan tài. Các người khiêng dừng lại, Đức Giêsu nói: "*Này người thanh niên, Tôi bảo anh: hãy trỗi dậy!*". Người chết liền ngồi lên và bắt đầu nói. Đức Giêsu trao anh ta cho bà mẹ. Mọi người đều kinh sợ và tôn vinh Thiên Chúa rằng: "*Một vị ngôn sứ vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã viếng thăm dân Người!*"

Một phép lạ được Chúa thực hiện, đó là cho người thanh niên con trai bà góa thành Naim được trỗi dậy từ cõi chết, phép lạ này lại xuất phát không phải yếu tố lòng tin của bà mà là xuất phát từ lòng thương xót của chính Chúa đối với bà.

Đứng trước cái chết của một người thân yêu của mình, ai trong chúng ta lại không có một sự đau đớn, tiếc thương nhất định nào đó dành cho những người thân của chúng ta. Những giọt nước mắt thương tiếc, những cái ghen ngào không sao diễn tả mà chính chúng ta đã từng trải nghiệm. Bà góa trong bài Tin mừng còn đau xót và tuyệt vọng biết bao khi chỗ

dựa cuối cùng của cuộc đời bà là đứa con trai duy nhất không còn nữa. Vâng, đứng trước cảnh đau thương ấy, Chúa Giêsu đã chạnh lòng thương, chính lòng cảm thương sâu xa từ trái tim từ nhân của Chúa trước những nỗi thống khổ của bà góa nghèo thành Naim này, Chúa đã truyền cho con trai bà được trỗi dậy. Một phép lạ làm cho đám đông dân chúng “đều kinh sợ và tôn vinh Thiên Chúa rằng: Một vị ngôn sứ vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta, và Thiên Chúa đã viếng thăm cứu chuộc dân Người”.

Vâng, với sự hiện diện, các lời nói và hành động của Chúa Giêsu đã trở nên dấu chỉ tình yêu của Thiên Chúa cho con người ngày xưa và cho chúng ta hôm nay.

Để đón nhận tình yêu ấy, ngoài tình yêu và trao ban nhưng không của Thiên Chúa, mỗi người chúng ta cần phải nỗ lực cộng tác vào chương trình của Ngài, bằng cách chuyên chăm lắng nghe và thực hành Lời Chúa chỉ dạy theo từng giai đoạn huấn luyện trong đời sống dâng hiến của chúng ta, theo từng khả năng mà Thiên Chúa đã ban cho mỗi anh em chúng ta như lời thánh Phaolô trong bài đọc thứ nhất khuyến cáo *"Anh em là thân thể mẫu nhiệm của Đức Kitô và mỗi người là một bộ phận trong chi thể mẫu nhiệm ấy..."*. Vì thế, chúng ta hãy dùng hết tài trí và khả năng của mình để cộng tác vào chương trình cứu độ của Thiên Chúa ngang qua đời sống hằng ngày của chúng ta. Bằng các việc lành, cầu nguyện, tham dự thánh lễ và các giờ kinh phụng vụ, chu toàn bổn phận trong tâm tình yêu mến và cậy tin.

Lạy Chúa Giêsu, xưa kia Chúa chạnh lòng thương bà góa nghèo thành Naim, nay cũng xin Chúa chạnh lòng thương đến mỗi anh em chúng con, để khi bước theo Chúa chúng con cảm thấy lòng hân hoan và ca tụng Chúa và xin Chúa cũng chạnh lòng thương đến những người thân chúng con, những ân nhân chúng con. Những ai còn sống được hưởng trọn niềm vui, sức khỏe và bình an. Những ai đã qua đời thì xin cũng đưa họ vào hưởng nhan thánh Chúa muôn đời. Amen.

CHÚA NHẬT 11 THƯỜNG NIÊN C

(Lc 7, 36-50. 8, 1-3)

HÃY CÓ CÁI NHÌN CỦA CHÚA

... Người nói với ông Si-môn: "Ông thấy người phụ nữ này chứ? Tôi vào nhà ông: nước lã, ông cũng không đổ lên chân tôi, còn chị ấy đã lấy nước mắt tưới ướt chân tôi, rồi lấy tóc mình mà lau. Ông đã chẳng hôn tôi một cái, còn chị ấy từ lúc vào đây, đã không ngừng hôn chân tôi. Dầu ô-liu, ông cũng không đổ lên đầu tôi, còn chị ấy thì lấy dầu thơm mà đổ lên chân tôi. Vì thế, tôi nói cho ông hay: tội của chị rất nhiều, nhưng đã được tha, bằng cớ là chị đã yêu mến nhiều. Còn ai được tha ít thì yêu mến ít."

Dưới con mắt các người Biệt Phái, thì hành động của người đàn bà tội lỗi đang xúc thuốc thơm trên đầu, đang chan hòa nước mắt trên chân Đức Kitô và lấy tóc mình lau chân Ngài chỉ là hành động khiêu khích của hạng gái điếm tội lỗi; còn Đức Kitô thì làm tình đồng lõa với bà, bởi vì nếu là tiên tri như họ nghĩ, thì phải biết tránh xa loại người tội lỗi này! Quả thực từ sâu thẳm cõi lòng, nếu đã sẵn có thành kiến xấu và ác về một loại người nào đó, người ta sẽ sẵn sàng phê phán và kết án họ mãi mãi; và lập tức tâm hồn kẻ kết án trở nên nhà tù cho chính mình trong các tư tưởng xấu xa gian ác đó.

Riêng Chúa Kitô thì nhìn sự kiện xúc thuốc thơm và lau chân Ngài của người phụ nữ tội lỗi là một hành động ăn năn sám hối từ một con người đang muốn trở về đường ngay nẻo chính. Và chính sự kiện và hành động ấy lại trở nên bằng chứng để nhận được ơn tha thứ từ Thiên Chúa tình yêu nhân từ. Có lẽ các tông đồ lúc đó cũng rất ngạc nhiên và có thể cũng đang phản ứng

như những người Biệt Phái không chừng, nếu không có mẫu đối thoại giữa Đức Kitô và thánh Phêrô soi sáng cho. Kết luận của Đức Kitô sau cùng là: *"Tôi bảo ông, tội bà rất nhiều mà đã được tha rồi, vì bà đã yêu mến nhiều. Kẻ được tha ít, thì yêu mến ít"*. Như thế, tình yêu sám hối chính là việc đền tội sâu thẳm nhất của ơn tha tội.

Bài học tình yêu sám hối và ơn tha thứ của Đức Kitô sẽ luôn dạy tôi và nhân loại một chân lý sâu xa tuyệt đỉnh: Hãy nhìn tha nhân bằng ánh mắt yêu thương của Chúa, tôi sẽ cảm nhận được họ cũng chính là tôi rất đáng thương khi phạm tội. Tôi cũng như họ luôn có cơ hội biến thành người tốt khi ăn năn sám hối bằng tình yêu tha thiết của mình. Chỉ có những kẻ cố chấp, vì cứ tưởng mình thánh thiện, sẽ mãi mãi không thể đổi được các tư tưởng giả hình trong đáy sâu tâm hồn mình; và như thế họ đang tạo ra ngục tù giam mình trong ảo tưởng hạnh phúc, mà kỳ thực lại là hỏa ngục của hận thù ghen ghét. Quả thực, chuyện Tin Mừng hôm nay là cả khung trời chân lý của tình yêu tha thứ và an bình từ Thiên Chúa ban cho những ai thực tâm sám hối trở về với Người.

Lm. Raphael Xuân Nguyễn

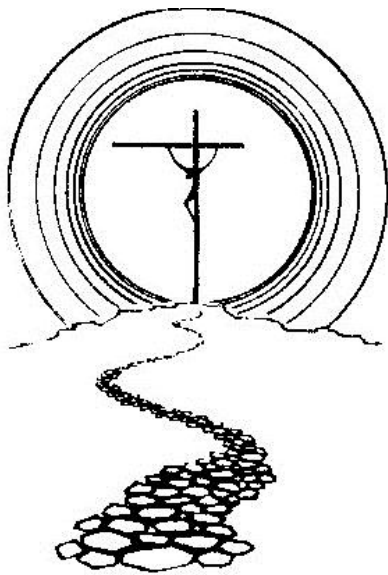
CHÚA NHẬT 12 THƯỜNG NIÊN C (Lc 9, 18-24)

TÍNH CÁCH CHỨNG NHÂN

Đức Giêsu nói với mọi người: *"Ai muốn theo Tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo. Quả vậy, ai muốn cứu mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Tôi, thì sẽ cứu được mạng sống ấy"*.

Đức Kitô và thập giá gắn liền với nhau như một số mệnh không thể chia lìa. Nhưng thập giá không chỉ đơn độc như một hình phạt khô khan, vô cảm và tàn nhẫn, mà nó gắn liền với sự phục sinh của Đức Kitô như chính bản tính vĩnh hằng của Ngài. Mấy ai có thể nhận ra được điều này trong thời Ngài sống! Có

lẽ suốt hành trình các tường trình Phúc âm, chỉ thấy có Phêrô là người đại diện các tông đồ tuyên bố: Thầy là Đức Kitô của Thiên Chúa; nhưng chính ông lại chối Thầy tới ba lần. Người ta sẽ hiểu thế nào được lời tuyên bố của ông với thực tế cuộc sống chứng nhân cho Đức Kitô của Thiên Chúa? Có lẽ sẽ đoán rằng ông cũng chỉ coi ý nghĩa Kitô của Thầy như một loại tiên tri đặc biệt hơn các tiên tri, và vì sự yếu đuối và sợ hãi của con người trước cái chết, nên tính cách chứng nhân cho Thầy chưa thể hoàn tất khi đức tin còn non yếu!

Dù thế nào đi nữa, thì cuộc đời con người luôn bị giằng co giữa những cám dỗ bao vây bởi vật chất liên hệ sự sống hiện tại và sự từ bỏ chính sự sống ấy, mà Đức Kitô tuyên bố như điều kiện theo Ngài. Phêrô cũng như bất cứ ai có thể hiểu và tuyên bố Thầy là Đức Kitô trong những quyền năng và vinh quang của phép lạ, nhưng không đủ sức mạnh của đức tin như khuynh hướng tự nhiên để chấp nhận nỗi Đức Kitô của thập giá. Đức Kitô - thập giá - và phục sinh sẽ

luôn là bí mật sống còn của cuộc sống con người. Chấp nhận Đức Kitô cũng là chấp nhận thập giá; và dĩ nhiên sự phục sinh sẽ đến như kết quả tự nhiên của đức tin. Tuy nhiên, con đường thập giá, hay đúng hơn là con đường từ bỏ chính mình cùng với các cám dỗ chằng chịt cuộc sống, đòi hỏi con người phải có một liên hệ hết sức mật thiết với Đức Kitô, mới có thể làm cho lời tuyên bố Thầy là Đức Kitô của Thiên Chúa thành hiện thực. Phêrô nhờ vào mối liên hệ tình yêu này sau cùng đã chứng minh lời nói của ông bằng chấp nhận chịu đóng đinh vào thập giá như Thầy!

Bạn và tôi, chúng ta sẽ hiểu và làm gì trước lời xác định của Đức Kitô: "*Ai muốn theo Ta, hãy từ bỏ mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo Ta?*". Câu trả lời sẽ tùy thuộc vào mức độ liên hệ tình yêu của chúng ta với Đức Kitô để chẳng những là lý do củng cố đức tin, nhưng quan trọng hơn sẽ giúp liên kết cuộc sống hiện tại với ơn cứu độ muôn đời qua thập giá của Đức

Kitô trong những từ bỏ hằng ngày. Mỗi sự từ bỏ trong cuộc sống sẽ đem lại tự do hơn trong đức tin và tình yêu với Đức Kitô để đưa chúng ta đến gần sự phục sinh với Ngài. Vì thế, tính cách chứng nhân Kitô hữu sẽ gắn liền với mỗi liên hệ Đức Kitô - Thập Giá - và Phục Sinh để làm cho hành trình đức tin và ơn cứu độ của con người đạt đến sung mãn.

Lm. Raphael Xuân Nguyên

CHÚA NHẬT 13 THƯỜNG NIÊN C (Lc 9:51-62)

THEO CHÚA

Đang khi Thầy trò đi đường thì có kẻ thưa Người rằng: *"Thưa Thầy, Thầy đi đâu, tôi cũng xin đi theo"*. Người trả lời: *"Con chôn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu"*. Đức Giêsu nói với một người khác: *"Anh hãy theo Tôi!"* Người ấy thưa: *"Thưa Thầy, xin cho phép tôi về chôn cất cha tôi trước đã"*. Đức Giêsu bảo: *"Cứ để kẻ chết chôn kẻ chết của họ. Còn anh, anh hãy đi loan báo Triều Đại Thiên Chúa"*. Một người khác nữa lại nói: *"Thưa Thầy, tôi xin theo Thầy, nhưng xin cho phép tôi từ biệt gia đình trước đã"*. Đức Giêsu bảo: *"Ai đã tra tay cầm cày mà còn ngoái lại đằng sau, thì không thích hợp với Nước Thiên Chúa"*.

Việc rao giảng Nước Thiên Chúa là ưu tiên số một của Đức Kitô, và do đó, của tất cả những ai theo Người, cũng như đang mang trên mình danh hiệu Kitô hữu. Trước khi biết phải rao giảng những gì về Nước Thiên Chúa, Chúa Giêsu đã dạy dỗ và đòi buộc các môn đệ Người phải nhìn rõ hướng đi, và nhất là phải biết từ bỏ chính mình cùng với các liên hệ một cách dứt khoát. Đoạn Phúc âm này cho thấy rõ những chiều hướng ấy của Chúa Giêsu.

Quả thật, hướng đi của việc rao giảng Nước Thiên Chúa trước tiên là đến để cứu chữa nhân loại đã hư đốn. Muốn cứu thì cần phải chấp nhận thực trạng hư đốn ấy. Chúa Giêsu mặc dù có quyền năng Thiên Chúa vô biên, nhưng Ngài không sử dụng nó để tiêu diệt, nhưng để cứu sống, khi Ngài trả lời hai môn đệ Gioan và Giacôbê muốn xin lửa từ trời xuống đốt cả thành không muốn tiếp đón họ và Thầy mình. Điều khác biệt giữa hai môn đệ ấy và Chúa Giêsu là sự ích kỷ còn đọng lại như rễ sâu của tội nguyên tổ trong trái tim của các môn đệ và lòng quảng đại yêu thương bao la của Chúa Giêsu, Đấng Cứu Thế. Sự ích kỷ dẫn đến tiêu diệt; còn lòng quảng đại yêu thương thì dẫn đến cứu sống: Con Người đến để cứu sống, không phải để giết chết.

Thứ đến, việc rao giảng Nước Thiên Chúa đòi hỏi các môn đệ và những ai theo Chúa cần có một điều kiện rất khó: đó là phải dứt khoát từ bỏ chính mình cùng với các liên hệ cuộc sống này. Hình ảnh ba người muốn theo Chúa đã được Chúa minh thị rõ ràng bằng ba câu trả lời khác nhau, nhưng mang cùng ý nghĩa dứt khoát từ bỏ: Con chồn có hang, chim trời có tổ, Con Người không có chỗ tựa đầu...; Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; phần con, hãy đi rao giảng Nước Thiên Chúa...; Ai đã tra tay vào cày mà còn ngoái lại sau lưng, thì không xứng đáng với Nước Thiên Chúa. Sự từ bỏ chính mình cùng với các mối liên hệ quan trọng trong việc đi rao giảng Tin Mừng, bởi vì nó đòi hỏi chính người từ bỏ phải dâng hiến mạng sống và cuộc đời như Chúa Giêsu cho Nước Thiên Chúa. Không biết từ bỏ những mối liên hệ trước, thì không thể từ bỏ chính mình; và không biết từ bỏ chính mình, thì không thể trở thành của lễ hy sinh thập giá cứu độ.

Với thân phận con người ích kỷ và yếu đuối, chúng ta không thể một sớm một chiều thực hiện ngay được những điều Chúa dạy; nhưng với thiện chí theo Chúa, chắc chắn chúng ta sẽ làm được nhờ vào ơn Chúa giúp. Tất cả các môn đệ và các vị Thánh trong Giáo Hội đang là gương sáng từ bỏ để theo Chúa cho chúng ta đó.

Lm. Raphael Xuân Nguyễn

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 14

TÌM HIỂU THÔNG ĐIỆP
Thiên Chúa Giàu Lòng Thương Xót

Lm. G. Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Lời Thánh kinh dạy: “Cho thì có phúc hơn là nhận”¹ có thể giúp chúng ta “... nhận ra rằng, khi mạc khải tình thương-lòng thương xót của Thiên Chúa, Chúa Kitô đồng thời cũng dùng tình thương và lòng thương xót để hướng dẫn dân trong cuộc sống”.² Theo đó, Thiên Chúa là Đấng cho đi đúng nghĩa nhất; tình thương xót đó của Thiên Chúa cũng dạy rằng: “Không ai nghèo đến độ không có một thứ gì đó để trao tặng cho người khác”.

Cho thì có phúc hơn là nhận
Nhận thì được phúc của người cho
Cho thì có phúc hơn là nhận
Nhận thì hạnh phúc vì được cho.³

Chín lần sử dụng từ *mercy* trong thông điệp

1. APV II 3,24

- Tuy nhiên, trước khi dành một phần khác trong những suy nghĩ của chúng ta cho vấn đề ấy, nghĩa là trước khi thiết định ý nghĩa các từ vựng và nội dung thích hợp của khái niệm “**lòng thương xót**”, chúng ta cần nhận ra rằng, khi mạc khải tình thương-**lòng thương xót** của Thiên Chúa, Chúa Kitô đồng thời cũng dùng tình thương và **lòng thương xót** để hướng dẫn dân trong cuộc sống. (II 3,24)
- *However, before devoting a further part of our considerations to this subject, that is to say, to establishing the meaning of*

¹ Cv 20,35.

² II 3,24.

³ BẠN HỮU, *Ca từ một số bài ca triết lý II* (TP. HCM: LHNB, 2012), 8.

*the vocabulary and the content proper to the concept of **mercy**,” we must note that Christ, in revealing the love-**mercy** of God, at the same time demanded from people that they also should be guided in their lives by love and **mercy**. (II 3,24)*

- *Toutefois, avant de consacrer une autre partie de nos considérations à ce sujet, c’est-à-dire avant d’établir la signification des mots et le contenu propre du concept de “**miséricorde**”, nous devons constater que le Christ, en révélant l’amour-**miséricorde** de Dieu, exigeait en même temps des hommes qu’ils se laissent aussi guider dans leur vie par l’amour et la **miséricorde**. (II 3,24)*

2. APV II 3,27

- Như vậy, sứ điệp cứu thế về **lòng thương xót** bảo toàn một chiều kích thần-nhân đặc biệt. Đức Kitô—Đấng hoàn tất lời tiên báo cứu độ khi trở thành tình thương nhập thể được biểu lộ bằng sức mạnh đặc biệt đối với những người đau khổ, những người bất hạnh và những người tội lỗi—làm cho Chúa Cha hiện diện và cũng mạc khải đầy đủ hơn Chúa Cha là Thiên Chúa “giàu **lòng thương xót**”. (II 3,27)
- *In this way, the messianic message about **mercy** preserves a particular divine-human dimension. Christ—the very fulfillment of the messianic prophecy—by becoming the incarnation of the love that is manifested with particular force with regard to the suffering, the unfortunate and sinners, makes present and thus more fully reveals the Father, who is God “rich in **mercy**.” (II 3,27)*
- *De la sorte, le message messianique sur la **miséricorde** a une dimension divine et humaine particulière. En devenant l’incarnation de l’amour qui se manifeste avec une force particulière à l’égard de ceux qui souffrent, des malheureux et des pécheurs, le Christ -accomplissement des prophéties messianiques- rend présent et révèle aussi plus pleinement le Père, qui est le Dieu “riche en **miséricorde**”. (II 3,27)*

3. APV II 3,28

- Đồng thời, khi trở nên gương mẫu cho con người về **tình thương xót** đối với người khác, bằng việc làm nhiều hơn bằng lời nói, Đức Kitô công bố lời mời gọi **lòng thương xót** là một trong những yếu tố cốt yếu của đạo đức Tin mừng. (II 3,28)
- *At the same time, by becoming for people a model of merciful love for others, Christ proclaims by His actions even more than by His words that call to **mercy** which is one of the essential elements of the Gospel ethos.* (II 3,28)
- *En même temps, devenant pour les hommes le modèle de l'amour miséricordieux envers les autres, le Christ proclame, par ses actes plus encore que par ses paroles, l'appel à la **miséricorde** qui est une des composantes essentielles de la morale de l'Évangile.* (II 3,28)

4. APV II 3,29

- *In this instance it is not just a case of fulfilling a commandment or an obligation of an ethical nature; it is also a case of satisfying a condition of major importance for God to reveal Himself in His **mercy** to man: "The merciful...shall obtain **mercy**."* (II 3,29)
- Vấn đề ở đây không phải chỉ là thực hiện một giới răn hay một đòi hỏi thuộc bản chất đạo đức nhưng còn là chu toàn một điều kiện cực kỳ quan trọng để Thiên Chúa mạc khải chính mình qua **lòng thương xót** của Ngài đối với con người: "Những ai xót thương người... sẽ được Thiên Chúa **xót thương**". (II 3,29)
- *Il ne s'agit pas seulement ici d'accomplir un commandement ou une exigence de nature éthique, mais de remplir une condition d'importance capitale pour que Dieu puisse se révéler dans sa **miséricorde** envers l'homme: "Les miséricordieux... obtiendront **miséricorde**".* (II 3,29)

5. APV III 4,1

- Khái niệm "**lòng thương xót**" trong Cựu ước có một lịch sử lâu dài và phong phú. (III 4,1)
- *The concept of "**mercy**" in the Old Testament has a long and rich history.* (III 4,1)

- *Dans l'Ancien Testament, le concept de "miséricorde" a une longue et riche histoire. (III 4,1)*

ĐỂ KẾT

Trao nhau một tiếng cảm ơn
Không hờn mà là cảm tạ
Không lạ vì là quen biết
Không thiệt vì biết cảm ơn.⁴

Không chỉ vì "cho thì có phúc hơn là nhận",⁵ mà chúng ta còn phải diễn tả tâm tình tri ân vì:

(1) "chúng ta cần nhận ra rằng, khi mạc khải tình thương-lòng thương xót của Thiên Chúa, Chúa Kitô đồng thời cũng dùng tình thương và lòng thương xót để hướng dẫn dân trong cuộc sống" (II 3,24);

(2) "... Đức Kitô—Đấng hoàn tất lời tiên báo cứu độ khi trở thành tình thương nhập thể được biểu lộ bằng sức mạnh đặc biệt đối với những người đau khổ, những người bất hạnh và những người tội lỗi—làm cho Chúa Cha hiện diện và cũng mạc khải đầy đủ hơn Chúa Cha là Thiên Chúa "giàu lòng thương xót" (II 3,27);

(3) "... khi trở nên gương mẫu cho con người về tình thương xót đối với người khác, bằng việc làm nhiều hơn bằng lời nói, Đức Kitô công bố lời mời gọi lòng thương xót là một trong những yếu tố cốt yếu của đạo đức Tin mừng" (II 3,28);

(4) "... vấn đề ở đây không phải chỉ là thực hiện một giới răn hay một đòi hỏi thuộc bản chất đạo đức nhưng còn là chu toàn một điều kiện cực kỳ quan trọng để Thiên Chúa mạc khải chính mình qua lòng thương xót của Ngài đối với con người: "Những ai xót thương người... sẽ được Thiên Chúa xót thương" (II 3,29); và thật vậy,

(5) "... khái niệm "lòng thương xót" trong Cựu ước có một lịch sử lâu dài và phong phú" (III 4,1).

---

⁴ BẠN HỮU, *Ca từ một số bài ca triết lý II* (TP. HCM: LHNB, 2012), 9.

⁵ Cv 20,35.

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Giàu có mà thiếu đức tin sẽ trở thành trống rỗng

Dưới đây là bản ghi lại cuộc nói chuyện của bác sĩ Richard Teo, một triệu phú 40 tuổi và bác sĩ giải phẫu thẩm mỹ, bị ung thư phổi thời kỳ 4, chia sẻ với khóa Nha D1 về kinh nghiệm sống của mình vào ngày 19-1-2012. Anh vừa qua đời ngày 18-10-2012.

Chào tất cả các em. Giọng tôi hơi bị khàn một chút, mong các em chịu khó nghe. Tôi xin tự giới thiệu, tôi tên là Richard và là một bác sĩ. Tôi sẽ chia sẻ vài suy nghĩ về cuộc sống của mình và rất hài lòng khi được các giáo sư mời đến đây. Hy vọng sẽ giúp các em cách suy nghĩ khi bắt đầu theo ngành để trở thành nha sĩ giải phẫu cũng như suy nghĩ về những việc chung quanh.

Từ lúc trẻ, tôi là một sản phẩm đặc trưng của xã hội ngày nay, một sản phẩm khá thành công mà xã hội đòi hỏi. Hồi nhỏ tôi lớn lên trong một gia đình có mức sống dưới mức trung bình. Tôi được bảo ban bởi người chung quanh và môi trường rằng thành công thì hạnh phúc. Thành công có nghĩa là giàu có. Với suy nghĩ này, tôi trở nên cực kỳ ganh đua ngay từ nhỏ.

Không những chỉ cần đi học ở trường giỏi, tôi cần phải thành công trong mọi lĩnh vực - từ các hoạt động tập thể đến chạy đua, mọi điều. Tôi cần phải đoạt được cúp, phải thành công, phải được giải, giải quốc gia, mọi thứ. Tôi rất ganh đua. Tôi vào trường y và trở thành bác sĩ. Chắc một số em biết rằng trong ngành y, giải phẫu mắt là một trong những chuyên khoa khó vào nhất. Tôi cũng vào được và được học bổng nghiên cứu của NUS phát triển tia laser để chữa bệnh mắt.

Trong khi nghiên cứu, tôi có hai bằng phát minh - một về dụng cụ y khoa và một về tia laser. Nhưng các em có biết không, tất cả các thành tựu này không mang lại cho tôi sự giàu có. Sau khi hoàn tất MOH, tôi quyết định theo đuổi ngành phẫu thuật mắt mất quá nhiều thời gian trong khi ra ngoài làm tư kiếm được nhiều tiền hơn. Nếu các em để ý, vài năm qua, ngành thẩm mỹ đang lên, kiếm được khối tiền. Vì vậy, tôi quyết định bỏ ngành giải phẫu mắt giữa chừng và nhảy qua mở trung tâm giải phẫu thẩm mỹ trong tỉnh.

Các em có biết, rất mâu thuẫn, một người có thể không vui vẻ khi trả 20\$ cho một bác sĩ tổng quát, nhưng cũng chính người đó không ngần ngại trả 10.000\$ để hút mỡ bụng, 15.000\$ cho sửa ngực, v.v... Không cần phải suy nghĩ nhiều, phải không? Tại sao lại muốn thành bác sĩ tổng quát mà không là bác sĩ thẩm mỹ? Do vậy, thay vì chữa bệnh, tôi quyết định trở thành người sửa sắc đẹp. Công việc làm ăn rất khăm khá. Bệnh nhân mới đầu chờ đợi 1 tuần, rồi 3 tuần, sau lên 1 tháng, 2 tháng, đến 3 tháng. Quá nhiều bệnh nhân. Tôi choáng váng. Tôi mượn 1 bác sĩ, 2 bác sĩ, 3 bác sĩ, rồi 4 bác sĩ. Chỉ trong vòng năm thứ nhất, chúng tôi đã lên hàng triệu phú. Nhưng chẳng thế nào là đủ vì tôi trở nên mê muội. Tôi bắt đầu khuếch trương tới Nam Dương, thu hút các "tai-tais", những người muốn có cuộc giải phẫu trong chớp mắt. Cuộc sống thật lên hương.

Tôi làm gì với mớ tiền dư thừa? Cuối tuần tôi tiêu khiển ra sao? Thông thường tôi đến tụ tập tại câu lạc bộ đua xe hơi. Tôi sắm riêng cho tôi một chiếc xe đua. Chúng tôi đến Sepang ở Mã Lai và đua xe. Cuộc sống của tôi là thế đó. Với mớ tiền mặt, tôi sắm chiếc Ferrari. Lúc đó chiếc 458 chưa ra, chỉ có chiếc 430. Một người bạn học cũ của tôi làm ngân hàng. Anh ta mua chiếc màu đỏ mà anh mong muốn từ lâu. Tôi sắm chiếc màu bạc.

Tôi làm gì sau khi có chiếc xe? Đến lúc mua nhà, xây nhà. Chúng tôi bắt đầu tìm kiếm đất để xây nhà nghỉ mát. Tôi đã sống cuộc đời như thế nào? Chúng tôi nghĩ rằng cần phải hoà nhập với những người giàu có, nổi tiếng. Chúng tôi bắt đầu giao tiếp với mỹ nhân, người giàu sang và danh tiếng, như hoa

hậu thế giới hay người sáng lập mạng Internet, ăn uống ở mọi nhà hàng, kể cả nhà hàng nổi tiếng của đầu bếp Michelin.

Tôi đã có được mọi thứ trong cuộc sống, đến tột đỉnh của sự nghiệp và tất cả. Đó là tôi của một năm trước đây. Lúc ở trong câu lạc bộ thể thao, tôi nghĩ tôi đã chế ngự được mọi chuyện và đạt đến đỉnh vinh quang.

Nhưng tôi lầm. Tôi không chế ngự được mọi chuyện. Khoảng tháng 3 năm ngoái, đột nhiên tôi bắt đầu bị đau lưng. Tôi nghĩ chắc tại tôi thường vận động mạnh. Tôi đi đến SGH và nhờ bạn học làm MRI để xem chắc là không bị trật đốt sống hay thứ nào khác hay không. Tối hôm đó, anh ta gọi tôi và cho biết tuỷ sống thay đổi trong cột sống của tôi. Tôi hỏi như thế nghĩa là sao? Tôi biết nó có nghĩa như thế nào nhưng không thể chấp nhận sự thật. Tôi gần như muốn nói "anh nói thiệt sao?", tôi đang sắp sửa chạy đi tập thể dục. Ngày hôm sau, chúng tôi có nhiều xét nghiệm hơn - PET scans - và họ cho biết tôi đang ở thời kỳ thứ tư của ung thư phổi. Tôi nghĩ "từ đâu mà ra thế này?". Ung thư đã lan tới não, cột sống và nội tuyến. Các em biết, có lúc tôi hoàn toàn nghĩ mình đã chế ngự được tất cả, đã đạt đến tột đỉnh của cuộc sống, nhưng kể đó, tôi mất tất cả.

Đây là bản CT scan của phổi. Nhìn vào, mỗi chấm đều là nang ung thư. Và thật sự, tôi có cả chục ngàn nang trong phổi. Tôi được cho biết, ngay cả với hoá trị, tôi cũng chỉ còn được tối đa là 3, 4 tháng. Cuộc sống tôi bị nghiền nát, dĩ nhiên rồi, làm sao tránh khỏi? Tôi chán nản, tuyệt vọng, tưởng rằng mình đã có mọi thứ trước đây.

Điều mâu thuẫn là mọi thứ tôi có được - sự thành công, cúp thưởng, xe cộ, nhà cửa, tất cả những thứ mà tôi nghĩ đã mang hạnh phúc đến cho tôi - khi tôi xuống tinh thần, tuyệt vọng, không mang đến cho tôi niềm vui. Tôi chẳng thể ôm chiếc Ferrari mà ngủ. Chuyện đó không thể xảy ra. Chúng không mang lại một sự an ủi nào trong 10 tháng cuối cùng của cuộc đời tôi. Vậy mà tôi đã tưởng những thứ này là hạnh phúc; không phải vậy. Điều thật sự mang lại cho tôi niềm vui trong 10 tháng cuối cùng là tiếp xúc với người thân, bạn bè, những người chân thành chăm sóc tôi, cười và khóc cùng tôi. Họ có

thể nhìn thấy sự đau đớn, chịu đựng mà tôi phải trải qua. Đây thật sự mang lại hạnh phúc cho tôi. Những thứ tôi sở hữu, đáng lý ra mang lại hạnh phúc, nhưng không. Nếu có, tôi đã cảm thấy vui khi nghĩ đến.

Các em có biết, Tết sắp đến. Trước đây, tôi thường làm gì? À, tôi thường lái chiếc xe hào nhoáng của mình một vòng, thăm viếng họ hàng, phô trương với bạn bè. Tôi tưởng đó là niềm vui, thật sự vui. Nhưng các em có nghĩ họ hàng, bạn bè tôi đang chật vật kiếm sống có thể chia sẻ niềm vui cùng tôi khi thấy tôi khoe khoang chiếc xe bóng loáng? Chắc chắn là không. Họ sống khó khăn, đi xe công cộng. Thật sự những gì tôi làm chỉ khiến họ thêm ganh ghét, thậm chí có khi thành thù hận.

Những thứ này chúng ta gọi là đối tượng của sự ganh tị. Tôi khoe khoang để lấp đầy sự kiêu hãnh và cái tôi của mình. Chúng chẳng mang lại niềm vui cho bạn bè, người thân như tôi tưởng.

Để tôi chia sẻ với các em một câu chuyện khác. Khi tôi bằng tuổi các em, tôi ở khu King Edward VII. Tôi có một người bạn khá lạ lùng. Cô ta tên là Jennifer. Chúng tôi vẫn là bạn thân của nhau. Khi chúng tôi thả bộ, nếu cô ta thấy một con ốc sên trên đường, cô ta sẽ nhặt nó lên và đặt lại trong thảm cỏ. Tôi thắc mắc tại sao phải làm như thế? Tại sao phải để bẩn tay? Chỉ là một con ốc sên thôi mà. Sự thật là cô ta đã cảm được cho con ốc có thể bị đạp nát chết. Đối với tôi, nếu không tránh đường thì đáng bị đạp nát, chỉ là luật tiến hoá thôi. Đối ngược nhau quá, phải không?

Tôi được huấn luyện thành bác sĩ để có từ tâm, đồng cảm. Nhưng tôi không có. Sau khi tốt nghiệp y khoa, tôi làm việc ở khoa ung thư tại NYH. Hằng ngày, tôi chứng kiến cái chết trong khoa ung thư. Tôi nhìn thấy tất cả đau đớn mà bệnh nhân phải chịu đựng. Tôi thấy tất cả các thuốc giảm đau họ cứ vài phút phải bấm vào người. Tôi thấy họ vật lộn với hơi thở cuối cùng, thấy tất cả. Nhưng đây chỉ là một công việc. Tôi đến bệnh xá mỗi ngày lấy máu, cho thuốc, nhưng bệnh nhân có "thật" đối với tôi không? Không. Tôi chỉ làm công việc và nóng lòng về nhà để làm việc riêng của mình.

(còn tiếp 1 kỳ)

emty.org

Linh đạo của cộng đoàn gia đình Chúa

PHI LỘ – Dù chỉ là một bước chân, bạn cũng cần có đường đi và hướng đi. Cuộc sống đời thường còn cần “đường hướng” để đi đúng hầu có thể đạt mục đích, hưởng chi đời sống tâm linh. Đường hướng tâm linh là linh đạo, là tôn chỉ hoạt động riêng của mỗi hội đoàn, không thể làm khác linh đạo. Tuy nhiên, dù linh đạo nào thì cũng vẫn phải đúng với Đường Giêsu: **"Thầy là CON ĐƯỜNG, là SỰ THẬT và là SỰ SỐNG. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy"** (Ga 14:6).

Kỳ 1

CHƯƠNG 1: LÝ TƯỞNG NÊN THÁNH

Con người là một con vật có lý trí

Con người giống con vật ở nhiều khía cạnh căn bản, nhất là về mặt thể chất. Nhưng con người khác con vật và hơn hẳn con vật nhờ có đời sống tinh thần.

Về khía cạnh thể chất, con người có những nhu cầu y như con vật: mắt thích nhìn cái đẹp; mũi thích ngửi mùi thơm; tai thích nghe những âm thanh ngọt ngào, bùi tai, nhạc hay; miệng lưỡi thích ăn của ngon, vật lạ; thân thể thích những cảm giác êm ấm, mịn màng, mát mẻ, những cảm giác đặc biệt của dục tính. Nếu một con người chỉ lo thỏa mãn những nhu cầu giác quan mà thôi, thì không hơn gì con vật.

Con người hơn con vật vì có khả năng và nhu cầu tinh thần. Con người có khả năng suy nghĩ, tính toán, có đời sống văn hóa, nghệ thuật. Nhờ khả năng suy nghĩ, tính toán, con người khắc phục được thiên nhiên và làm chúa tể của thế giới.

Không chỉ có vậy, con người tự nhiên còn có khả năng và nhu cầu tâm linh, nghĩa là khả năng và nhu cầu hướng về chân, thiện, mỹ, về tuyệt đối, vô hạn.

– Thật vậy, con người luôn luôn thích những gì là chân thật, không chấp nhận giả dối, quanh quéo; rất nhiều người đã dành cả cuộc đời để đi tìm chân lý.

– Con người cũng thích những gì là hay, tốt, và tự nhiên không muốn chấp nhận những gì là xấu. Con người cảm nghiệm nơi mình có một cái gọi là lương tâm, nó đòi hỏi con người phải hành thiện tránh ác, làm lành lánh dữ. Khi không hành thiện hay khi làm ác, con người bị lương tâm khiển trách, cắn rứt. Nhiều người không thể sống với một lương tâm cắn rứt.

– Con người cũng có nhu cầu thưởng thức cái đẹp trong thiên nhiên, vạn vật, và cả trong tâm hồn con người. Từ đó phát sinh ra đủ mọi nghệ thuật tương ứng với những hình thức đẹp và các nhu cầu đẹp của con người: hội họa, điêu khắc, âm nhạc, khiêu vũ, kịch nghệ, điện ảnh, v. v...

Một con người đầy đủ cần thỏa mãn cả những nhu cầu thể chất như con vật, mà cũng phải thỏa mãn những nhu cầu tinh thần, tâm linh. Càng chú trọng đến những nhu cầu tinh thần và tâm linh, con người càng trở nên tiến hóa hơn, hoàn hảo hơn, và là "**người**" hơn.

Con người là hình ảnh của Thiên Chúa

Trên là nói về khả năng và nhu cầu tự nhiên của con người. Theo mạc khải Ki-tô giáo, con người không chỉ là một con vật thượng đẳng, hơn những con vật khác ở chỗ có lý trí, có khả năng suy xét, lý luận, vì có khả năng hướng về chân thiện mỹ, mà con người còn là một cái gì cao cả hơn như thế. Theo mạc khải Ki-tô giáo, con người được dựng nên theo "*hình ảnh Thiên Chúa*" (St 1, 27; 9, 6; Ep 4, 24), giống như Thiên Chúa (x. St 1, 26; 5,1), và "*được thông phần bản tính của Thiên Chúa*" (2Pr 1, 4), một Thiên Chúa mà bản chất là yêu thương (x. 1Ga 4, 8.16). Con người đã được nâng lên hàng "*con cái Thiên Chúa*" (x. Lc 20, 36; Ga 11, 52; Rm 8, 14.16.21; Gl 3, 26; 1Ga

3, 1.2.10), vì thế, một cách nào đó, con người còn mang tính chất thần linh: "Ta đã phán: Hết thảy các người đây đều là bậc thần thánh, là con Đấng Tối Cao" (Tv 82, 6; Ga 10, 35). Vì thế, phẩm giá của con người rất cao cả, chúng ta cần phải sống cho xứng với phẩm giá ấy.

Câu chuyện dụ ngôn của Ấn Độ

Là con cái Thiên Chúa, được tạo dựng nên giống như Ngài, nhưng hiện nay, chúng ta vẫn sống như thể mình không phải là như vậy, thậm chí không hề ý thức hay biết mình là như vậy. Chúng ta sống y hệt con sư tử nai trong dụ ngôn của Ấn Độ sau đây, cứ tưởng mình là nai, chứ không biết bản chất của mình là sư tử:

"Một con sư tử có thai sắp tới ngày sinh con. Hôm đó nó phải nhảy qua một con suối rộng. Vì quá rúng sức, nên khi nhảy qua được dòng suối, nó liền sinh ra một con sư tử con rồi chết. Sư tử con được một bầy nai đem về nuôi. Sư tử con lớn lên giữa bầy nai và sinh hoạt y như những con nai khác: cũng ăn cỏ, cũng kêu be be. Sư tử con càng ngày càng lớn, nhưng không hề biết bản chất đích thực của mình. Một hôm, một con sư tử khác trông thấy con sư tử nai cũng to như mình, nhưng lại hiền lành ăn cỏ giữa bầy nai, nó bèn chạy tới xem sao. Sư tử nai thấy sư tử thực tới thì cũng sợ hãi chạy bán sống bán chết như những con nai khác. Con sư tử thực bèn bắt cho bằng được con sư tử nai, và chỉ cho nó thấy rằng nó là sư tử chứ không phải nai. Con sư tử nai mới đầu hết sức ngạc nhiên, không thể tin được. Nhưng khi con sư tử thật cho nó nhìn thấy bóng mình dưới mặt hồ, tập cho nó ăn thịt uống máu những con thú khác, và tập cho nó gầm lên, bấy giờ nó mới hoàn toàn thấy nó là sư tử. Từ lúc biết chắc chắn mình là sư tử, con sư tử nai bỗng nhiên cảm thấy như sức mạnh, sự oai vệ hùng hổ của một con sư tử đến với mình. Thế là từ đó, nó là sư tử, nó không còn sống cái kiếp nai như trước nữa".

Qua câu chuyện trên, ta thấy: Một con nai thuần túy sẽ mãi mãi là nai, không bao giờ trở thành sư tử được. Con sư tử nai có thể trở thành sư tử thật, vì bản chất của nó vốn là sư tử. Nhưng nếu con sư tử nai cứ tưởng mình là nai, không hề biết

bản chất thật của mình là sư tử, nó sẽ mãi mãi là sư tử nai, không thể trở thành sư tử thật được. Nó chỉ trở thành sư tử thật sau khi biết mình là sư tử, đồng thời biết tập luyện để hành xử đúng như một con sư tử thật.

Tương tự, chúng ta không phải là một phàm nhân thuần túy: một phàm nhân thuần túy không bao giờ trở nên thánh hay nên con cái Thiên Chúa được. Tuy nhiên, chúng ta được Thiên Chúa dựng nên giống Ngài, theo hình ảnh của Ngài, được thông phần bản tính của Ngài, nghĩa là tự bản chất chúng ta đã là thần, là thánh. Nhưng chúng ta mới chỉ là thánh hay thần linh trong tiềm năng, nghĩa là *có thể trở nên* thánh, chứ *chưa phải là* thánh trong hiện thực. Nói cách khác, chúng ta *chưa sống cho ra* thần ra thánh, đúng với bản chất của mình.

Con người được mời gọi nên thánh như Thiên Chúa

1. Ơn gọi lớn nhất của con người: nên thánh

Thông thường, khi nói về ơn gọi, người ta nghĩ ngay tới ơn gọi làm linh mục, ơn gọi làm tu sĩ. Và tới thế kỷ 20, giáo dân cũng bắt đầu được coi là một ơn gọi: ơn gọi giáo dân. Nhưng cho tới nay, một chủng sinh hay tu sĩ mà bỏ tu ra làm giáo dân, thì nhiều người – kể cả linh mục, giám mục, hay những nhà trí thức trong Giáo Hội – nói rằng người đó *"mất ơn gọi"*. Người ta làm như thể chỉ có linh mục, giám mục, tu sĩ là có ơn gọi, và họ coi ơn gọi của những vị ấy hết sức cao cả. Còn giáo dân thì chẳng sợ bị mất ơn gọi, vì giáo dân có ơn gọi đâu mà mất! Thật ra người ta quên rằng bất cứ Ki-tô hữu nào cũng có một ơn gọi rất cao cả là *nên thánh*.

Sau Công Đồng Vatican II, quan niệm trên đã trở nên lỗi thời. Hiện nay Giáo Hội quan niệm rằng ơn gọi *lớn nhất, cao cả nhất* của mọi Ki-tô hữu là *nên thánh*, như Đức Giêsu từng mời gọi: *"Anh em hãy nên hoàn thiện, như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện"* (Mt 5, 48). Công Đồng Vatican II cũng lập lại ý tưởng đó: *"Mọi Ki-tô hữu, dù ở địa vị nào, bậc sống nào, đều được Chúa kêu gọi đạt tới sự trọn lành thánh thiện như Chúa Cha trọn lành, tùy theo con đường của mỗi người"* (GH 11§3).

(Còn tiếp)

CẢM NGHIỆM HỒNG ÂN

Tôi đã tìm thấy

Ngọc Linh

Gx Bắc Hà

← Ca đoàn Gx Bắc Hà
(người mặc áo dài màu
hồng là chị Ngọc Linh)

Khi bắt đầu viết những dòng suy nghĩ này, tôi cảm thấy vui mừng biết bao vì giáo xứ tôi đã có MỘT TRANG WEB, nơi tôi có thể

gởi bao tâm tư, vui buồn trong cuộc sống mà tôi đã nếm trải, cũng như có thể đọc, học và hiểu tường tận hơn những chân lý mà cha xứ cũng như bạn đọc chia sẻ.

Tôi chỉ là một tân tòng. Trước khi lấy chồng, tôi là một người vô thần, dù cha mẹ tôi thờ Phật nhưng trong thâm tâm tôi không tin bất cứ điều gì. Bởi tôi nghĩ tất cả chỉ là mê tín dị đoan. Tôi tốt nghiệp lớp 12 xong rồi lấy chồng. Chồng tôi là người Công giáo (có lẽ là ý Chúa chẳng?). Trước đây, tôi có người bạn đạo Công giáo, có lần bạn dẫn tôi đi chơi Noel. Bước vào nhà thờ, tôi thấy ảnh Chúa Giêsu, tôi sợ lắm, không dám vào, và đòi bạn tôi dẫn về. Vậy mà bây giờ, tôi lại theo đạo. Ban đầu, tôi chưa có khái niệm về ĐỨC TIN, đến khi tôi đi học giáo lý dự tòng và giáo lý hôn nhân, tôi được cha xứ truyền đạt những bài học về Chúa Giêsu, về Giáo Hội bằng tâm tình cởi mở, cách truyền đạt sinh động làm tôi thấy thích học giáo lý. Trước đây, tôi là đứa ngông nghênh, không tin vào điều gì, nhưng khi "làm quen" với Chúa, tôi thấy mình được "sống lại". Trước tiên, tôi được học về tình yêu thương, sự chia sẻ, sự cảm thông, và hơn hết tôi đã có một điểm tựa.

Ngày xưa, bao vui buồn tôi chia sẻ với mẹ, nhưng vẫn còn giữ một chút bí mật, còn từ ngày tôi là con của Chúa, tôi đã không ngần ngại chia sẻ hết những điều thầm kín trong lòng. Đáp lại tôi, Chúa đã cho tôi thật nhiều. Ngài cho tôi có một gia đình hạnh phúc, cha mẹ, anh chị tôi luôn khỏe mạnh, bình an, chồng tôi hiền lành, chịu khó, con tôi ngoan ngoãn, học giỏi, chăm đi lễ. Chúa không cho tôi giàu có, nhưng Ngài cho tôi sự bình an và niềm lạc quan yêu đời mà không phải ai cũng có, mỗi đêm tôi gặp Cha trong lời cầu nguyện, mỗi sáng thức dậy tôi nhìn thấy ánh bình minh, tiếng chim hót, những tia nắng lung linh xuyên qua những cành lá xanh mơn mớn, tôi thấy yêu Chúa biết bao.

Có thể tôi diễn tả không hay lắm nhưng tất cả những gì tôi viết là xuất phát tận đáy lòng tôi. Tôi đã tìm thấy tình yêu mà Thiên Chúa Ba Ngôi đã ban tặng cho tôi trong suốt 14 năm làm con của Người. Những thăng trầm, những khó khăn vất vả, những vui buồn trong cuộc sống, Chúa đã giúp tôi vượt qua, và tôi luôn luôn cảm thấy yêu đời và yêu người.

Xin mượn câu thơ của cố nhạc sĩ Trịnh Công Sơn để bày tỏ lòng tạ ơn Thiên Chúa đã cho tôi có được những tháng ngày bình an đích thực: **“Cảm ơn NGƯỜI mỗi sớm mai thức dậy, con có thêm ngày mới để yêu thương”**. Đúng như nhạc sĩ Đức Huy đã cảm nhận: **“Và con tim đã vui trở lại, tình yêu đến cho tôi ngày mai, tình yêu chiếu ánh sáng vào đời, tôi hy vọng được Ơn Cứu Rỗi...”**.

Lạy Chúa, xin cho con luôn sống đúng Tôn ý của Ngài, để xứng đáng lãnh nhận Ơn cứu rỗi.

Tài liệu học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuonxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode.

TIN TỨC – SINH HOẠT

BẦU BAN CHẤP HÀNH CĐ LCTX TGP SÀI GÒN NHIỆM KỲ 2103 - 2018

TGP Sài Gòn – Ngày 17/5/2013, lúc 16g00, tại phòng họp giáo xứ Tân Định đã diễn ra phiên họp bầu Ban chấp hành (BCH) nhiệm kỳ 2013 – 2018. Đây là BCH khóa 3 của Cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót (CĐ LCTX) TGP Sài Gòn.

Thành phần tham dự: Chủ tọa: Cha Tổng linh hướng (TLH) Gioan Boatixita, 12 thành viên BCH khóa trước và 27 đại diện CĐ LCTX các giáo hạt trong TGP.

Mở đầu phiên họp, Cha TLH tuyên bố mãn nhiệm BCH cũ và tiến hành bầu BCH mới. Anh Giuse Maria Bùi Tuấn Minh đại diện cựu BCH báo cáo kết quả đạt được cũng như những hạn chế của BCH khóa trước, đồng thời cảm ơn mọi người đã cộng tác và giúp đỡ trong suốt 3 năm qua.

Tiếp theo là phần bầu cử, Cha TLH giới thiệu danh sách 18 ứng viên để các đại biểu lựa chọn (Các ứng viên được BCH CĐ LCTX TGP và các giáo hạt đề cử qua sự chấp thuận của Cha TLH). Thể thức bầu theo phiếu kín, có 40 phiếu bầu (39 phiếu của đại diện các giáo hạt + 1 phiếu của Cha TLH). Ứng viên đắc cử là người được nhiều hơn quá bán phiếu bầu.

Danh sách 18 thành viên trong BCH Nhiệm kỳ 2013 – 2018

- 1) Trưởng Ban Chấp Hành: **GioanMaria NGUYỄN THẾ VINH**
- 2) Phó ngoại vụ : **Giuse NGUYỄN TRẦN QUẢNG**
- 3) Phó nội vụ : **Phêrô Phaolô NGUYỄN VĂN QUÝ**
- 4) Thư ký 1 : **Maria PHẠM THỊ THÚY LAN**
- 5) Thư ký 2 (kiêm UV Tuyên Huấn): **Maria ĐỖ HỒNG THO**
- 6) Thủ quỹ 1 : **Matta NGUYỄN THỊ KIM CHUNG**
- 7) Thủ quỹ 2 (Kiêm Phục Vụ): **Maria QUAN THỊ BÍCH**
- 8) UV Phát triển : **Giuse Maria BÙI TUẤN MINH**
Maria TRẦN THỊ THANH LAN
Augustino NGUYỄN XUÂN TRƯỜNG

- 9) UV Thông Tin Liên Lạc : **Giuse PHẠM ĐÌNH VINH**
Alphonso NGUYỄN NHỰT BÌNH
- 10) UV Từ Thiện : **Đôminicô TRẦN VĂN DŨNG**
Giuse NGUYỄN VIỆT TRUNG
Maria VŨ THỊ THU LAN
- 11) UV Phụng Vụ : **Giuse VŨ VĂN PHÁCH**
Giuse TRẦN VĂN THÀNH
- 12) UV Tuyên Huấn : **Maria LÝ NGỌC ANH**

Cha TLH cũng đề ra nhiệm vụ cụ thể cho Tân BCH: Trước đây, có một số khó khăn nhất định trong việc phát triển CD LCTX, nhưng nay, những khó khăn này đã được tháo gỡ, Tân BCH phải phát triển để đạt được 100% các giáo hạt trong TGP có BCH và tiếp tục giúp đỡ các CD LCTX ngoài giáo phận.

Thánh lễ đồng tế Ra mắt BCH CD LCTX TGP sẽ được cử hành lúc 15g00 ngày 31/5/2013 tại nhà thờ Tân Định, chủ tế thánh lễ là Đức Cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Giám mục GP Mỹ Tho kiêm Chủ tịch Ủy ban Giáo Lý & Đức Tin HĐGM VN.

Xin Quý Ông Bà, Anh Chị Em cầu nguyện cho Tân BCH hoàn thành tốt nhiệm vụ được Giáo hội trao phó.

THÁNH LỄ TUYÊN HỨA & RA MẮT TÂN BAN CHẤP HÀNH CD LCTX GIÁO HẠT TÂN ĐỊNH

Ngày 28/4/2013, lúc 10 giờ, tại giáo xứ Phao lô 3, hạt Tân Định đã diễn ra thánh lễ Ra mắt Tân BCH CD LCTX giáo hạt Tân Định. Chủ tế là LM JB. Võ Văn Ánh, Hạt trưởng kiêm Tổng linh hướng CD LCTX TGP, đồng tế là LM Phanxicô X. Nguyễn Ngọc Thu,

BCH ra mắt Cộng Đoàn sau khi nhận Ủy Nhiệm Thư

Chánh xứ Gx Phaolô 3 kiêm Linh hướng CĐ LCTX giáo hạt Tân Định và LM Giuse Lê Hoàng Minh, Gx Vườn Xoài. Đến tham dự thánh lễ có đại diện BCH CĐ LCTX TGP, đại diện CĐ LCTX các giáo hạt Gia Định, Gò Vấp, Tân Sơn Nhì, đại diện CĐ LCTX các Gx trong hạt Tân Định, đại diện các ban ngành, đoàn thể Gx Phaolô 3 và đông đảo giáo dân.

Đọc kinh Tận hiến & lời Tuyên hứa

Sau bài giảng của LM chủ tế là phần tuyên hứa của 9 thành viên trong BCH. Các thành viên đọc kinh Tận Hiến và lời Tuyên hứa trước mặt vị đại diện Giáo hội và Cộng đoàn Dân Chúa. Cha Tổng linh hướng, đại diện TGP trao Ủy Nhiệm Thư cho từng thành viên thay cho

lời sai đi chính thức của Giáo hội: **"Hãy ra đi rao giảng Tin Mừng cho mọi người và làm chứng cho Lòng Thương**

Xót của Chúa”. Nghi thức tuyên hứa diễn ra đơn giản nhưng hết sức trang trọng và đầy ý nghĩa.

BCH CĐ LCTX hạt Tân Định được hình thành ngày 26/4/2013, do mục đích và yêu cầu phải lo cho các GX trong hạt có đủ BCH và sinh hoạt đúng theo sự hướng dẫn của Giáo hội.

Danh sách 9 thành viên trong BCH CĐ LCTX

hạt Tân Định:

- 1) **Chị Maria Lê Thị Thịnh** (Gx Phaolô 3) - Trưởng ban
- 2) **Chị Têrêsa Nguyễn Thị Thơ** (Gx Tân Định) - Phó ban
- 3) **Chị Têrêsa Phan Lệ Thu** (Gx ĐMHCG) – Thư ký
- 4) **Chị Maria Nguyễn Thị Liễu** (Gx An Phú) – Thủ quỹ
- 5) **Chị Anna Trần Thị Phương** (Gx ĐMHCG) – UV Tuyên huấn
- 6) **Chị M.Têrêsa Phan Thị Kim Liên** (Gx Phaolô 3) – UV Phát triển
- 7) **Chị Têrêsa Đinh Thị Kim Nga** (Gx Tân Định) – UV Bác ái xã hội
- 8) **Chị Maria Nguyễn Kim Hoàng** (Gx Công Lý) – UV Thông tin liên lạc
- 9) **Anh Giuse Nguyễn Duy Cường** (Gx Tân Định) – UV Phụng vụ

Sau thánh lễ là phần giao lưu và chia sẻ niềm vui cùng CĐ LCTX giáo xứ.

Được biết, Gx Phaolô 3 tọa lạc tại số 262/14 đường Lê Văn Sỹ, phường 14, quận 3. Gx có khoảng 2500 giáo dân, chia làm 6 giáo khu. LM Phanxicô X. Nguyễn Ngọc Thu đương nhiệm Quản xứ từ năm 2002.

CHÚC MỪNG CHA TÂN LINH HƯỚNG

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
Tổng Giáo Phận Saigon

KÍNH CHÚC MỪNG

Lm PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN NGỌC THU,
Chánh xứ Giáo xứ Phaolô 3, Giáo hạt Tân Định
thêm sứ vụ mới:

LINH HƯỚNG CỘNG ĐOÀN LCTX
Hạt Tân Định

Nguyện xin Chúa Thánh Thần luôn đồng hành
cùng Cha trên mọi bước đường Mục tử.

Được ơn hoán cải nhờ nghe chuỗi Thương xót và sự hình thành cộng đoàn LCTX

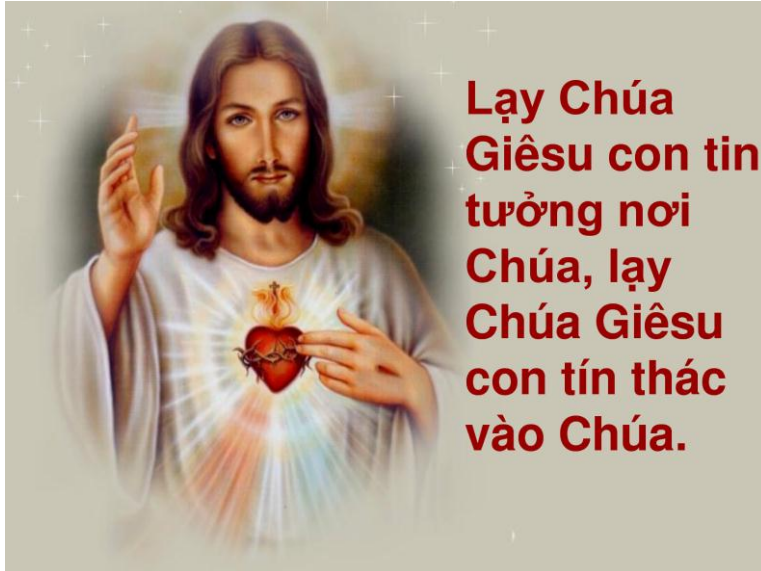
Băng Tâm – Hoa Đăng Khôi

CD LCTX giáo hạt Pleiku

PHI LỘ – Thiên Chúa từ bi và nhân hậu, Ngài không muốn ai phải hư mất (Mt 18:14), trừ những ai phạm tới Chúa Thánh Thần: cứng lòng tin, cố chấp (Cv 7:51). Ngài vẫn kiên nhẫn chờ chúng ta trở về. Thật vậy, Ngài đã hứa: *"Ta không cứ tội con mà xét xử, không trả báo con xứng với lỗi lầm. Như trời xanh trời cao hơn mặt đất, tình yêu Ta thương kẻ thờ Ta cũng trời cao. Như đông tây cách xa nhau ngàn dặm, tội con đã phạm, Ta cũng ném thật xa Ta. Như người cha chạnh lòng thương con cái, Ta cũng chạnh lòng thương kẻ kính thờ Ta"* (Tv 103:10-13). Ngài thương chúng ta thật nhiều (x. Gr 31:20), Ngài còn xác định: *"Ta ở gần khi tâm lòng con tan vỡ, cứu con khi tâm thần thất vọng ê chề"* (Tv 34:19). Không ai dại gì mà không đến với một Thiên Chúa nhân hậu như vậy! Với cảm nghiệm bản thân, Chị Thánh Faustina đã phải thốt lên: *"Lạy Chúa, nguồn hy vọng duy nhất của con, con đặt trọn niềm tín thác vào Ngài, và con biết con sẽ không thất vọng"* (Nhật Ký, số 317). Hãy mau nghe lời Thiên Chúa mời gọi: *"Đừng trì hoãn, hãy trở về với Ta đi; đừng lân nữa hết ngày này qua ngày khác"* (Hc 5:7). Và đây là một trường hợp điển hình tại phố núi Pleiku...

Anh Phaolô Nguyễn Sỡ là thương phế binh (cụt chân) trước 1975, nhà chỉ cách Thánh Đường giáo xứ ĐỨC AN (giáo phận Kontum, nội thành Pleiku) khoảng 100 mét, nhưng anh đã "xa" Chúa gần 40 năm, không lễ lạy, không kinh hạt, mặc cho người

thân gia đình, Ban Chức Việc (BCV) và các đoàn thể trong giáo xứ tới thăm viếng, động viên, khích lệ anh trong những lúc mạnh khỏe cũng như đau ốm; anh vẫn cứng lòng, bỏ ngoài tai những lời khuyên nhủ đó.

**Lạy Chúa
Giêsu con tin
tưởng nơi
Chúa, lạy
Chúa Giêsu
con tín thác
vào Chúa.**

Mùa chay 2006, anh bệnh nặng trong tình trạng hấp hối, gia đình rất lo lắng cho phần hồn của anh, lại đúng vào lúc các linh mục đi tĩnh tâm tại giáo phận để chuẩn bị cho Tuần Thánh và đại lễ mừng Chúa Phục Sinh. Gia đình báo cho BCV, ai

cũng chỉ biết cầu nguyện cho anh mà thôi. Cùng lúc đó, vợ chồng tôi và các cặp vợ chồng khác đang sinh hoạt mùa chay của gia đình "Cùng theo Chúa" (CTC) tại giáo xứ Đức An; một điều kỳ diệu như Chúa đã sắp đặt trước: vợ chồng anh Tùng đang sinh hoạt trong gia đình CTC cũng là hội viên của Legio Mariae có mang theo một số bản kinh Lòng Chúa Thương Xót (LCTX) gấp 4, phát cho mỗi người một bản. Khi tôi nhận được bản kinh này, tôi cảm thấy an tâm cho hoàn cảnh của anh Phaolô Nguyễn Sĩ trong lúc các linh mục đi vắng, vì tôi đã được trải nghiệm về LCTX từ năm 2004, khi tôi đọc được một phần cuốn Nhật Ký LCTX của Chị Thánh Faustina.

Chiều hôm đó, sau giờ sinh hoạt gia đình CTC, vợ chồng tôi mời thêm 5 cặp vợ chồng khác nữa cùng qua thăm và đọc kinh LCTX cho anh Phaolô. Vào nhà, chúng tôi thấy anh nằm bất động trên giường, mắt nhắm trông không còn sinh khí, giống như người đã chết. Tôi lấy ghế ngồi sát đầu giường anh và lấy tờ báo cũ mang theo, cuộn lại thành loa, đặt sát tai anh và nói về LTX của Chúa đối với nhân loại, nhất là những người khô khan nguội lạnh, đặc biệt với những người tội lỗi, và xin anh thành tâm ăn năn sám hối, xin Chúa thứ tha những lỗi lầm anh

đã xúc phạm đến Ngài. Sau đó, tôi xin mọi người cùng hiệp ý dâng Chuỗi LTX để cầu nguyện cho anh Phaolô. Phần tôi, tôi lần Chuỗi LTX cho anh qua “loa báo”, hy vọng dù chỉ một lần anh nghe được thì Chúa cũng không để anh phải chịu án phạt đời đời. Xong công việc, trước khi ra về, tôi động viên gia đình hãy bình tĩnh, tín thác vào tình thương của Chúa và luôn theo dõi tình trạng của anh.

Sáng hôm sau, đang lúc sinh hoạt gia đình CTC thì người nhà của anh Phaolô, với khuôn mặt vui tươi và báo cho chúng tôi biết là đêm đó anh Phaolô đã tỉnh lại, ngồi dậy nói chuyện với gia đình và **xin gặp linh mục**. Tôi thầm tôn vinh, ngợi khen Chúa, và vui vẻ nói với người nhà cùng vui mừng và cảm tạ Chúa, bình tĩnh và tín thác vào LTX của Chúa, đừng thất vọng, Ngài sẽ lo liệu cho anh.

Thật bất ngờ, chiều tối hôm đó, cha Giuse Trần Bảy (chính xứ Đức An) trở về nhiệm sở, sau khi đã tham dự khóa tĩnh tâm linh mục giáo phận. Tuy rất mệt vì phải di chuyển đường xa, nhưng sau khi nhận được lời mời, ngài vẫn vui vẻ tới với bệnh nhân và ban các phép bí tích cho anh Phaolô. Sáng hôm sau, anh Phaolô Nguyễn Số từ giã cõi trần, an bình về với Chúa. Ngợi khen và tôn vinh Chúa, Chúa không để bất cứ ai phải hư mất, khi khẩn cầu đến LTX của Chúa.

Sự kiện này xảy ra trước mắt mọi người trong giáo xứ và cộng đoàn gia đình CTC. Từ đó cộng đoàn LCTX giáo xứ Đức An bắt đầu hình thành. Vợ chồng tôi sinh hoạt với họ. Hơn một tháng sau, tôi giao lại cho vợ chồng anh Trung (sau này anh Trung giao lại cho các bà mẹ giáo xứ Đức An), vợ chồng tôi trở về giáo xứ của mình, xin phép cha chính xứ và vận động thành lập cộng đoàn LCTX Thăng Thiên và Hiếu Đạo, chính thức ra mắt vào ngày 26-10-2006. Hai cộng đoàn LCTX Đức An và Thăng Thiên – Hiếu Đạo song hành từ đó đến nay và còn mở rộng đến các giáo xứ trong giáo hạt Pleiku.

Lạy Chúa Giêsu, chúng con xin ngợi khen, tôn vinh và tín thác vào Chúa!

DIỄN ĐÀN

LỐI VỀ

Maria Mỹ Ánh

CB LCTX Gx Hòa Bình, Gò Vấp

Và đường trở về đã xa khỏi tầm tay!

Con đường lúc ra đi bao giờ cũng cuốn hút, vì phía trước có biết bao điều mới lạ, cái gì cũng hấp dẫn, lấp ló sự gọi mời không thể cưỡng lại được. Có người lên đến đỉnh cao mà chính mình cũng không thể ngờ được (dù là thật hay ảo). Đứng trên cao nhìn đời thật thú vị! Thường thì người ta thấy toàn cảnh nhân sinh trong tầm nhìn, thấy cả cái giả tạo bên trong và cả cái hào nhoáng bên ngoài... Khi chỗ đứng có nguy cơ lung lay, sụp đổ, người ta thường tìm đủ cách để giữ lại. Nhưng càng giữ càng có nguy cơ mất trắng! Ví như người lỡ sa chân vào đầm lầy, càng nhúc nhích, xoay sở càng lún sâu hơn... Tuyệt vọng, chán nản, hận đời, có lúc muốn buông xuôi để "thử xem Con Tạo xoay vần đến đâu". Nhưng theo qui luật sinh tồn, bao giờ con người cũng cố tìm cho mình một con đường để trở về, để giải thoát, vì chẳng ai muốn mình ở mãi dưới hầm sâu đầy bóng tối mà không muốn ngoi lên. **Dù là chút ánh sáng le lói cuối đường hầm cũng là chút ánh sáng của hy vọng.**

Nhưng trở về bằng cách nào đây?

Lối về sau lầm lỡ là điều trần trở của biết bao người, đa số còn rất trẻ!

Anh chàng con thứ trong dụ ngôn "*Người Cha nhân hậu*" là một điển hình rất thật, rất thời thượng. Nếu anh ta quyết tâm trở về mà người nhà không đón nhận, người cha già không "tựa cửa hôm mai" chờ đợi anh, thì thử hỏi anh có một lối để quay về không? Đa số ở thế gian: người trong một nhà, trong một họ Đạo, trong cộng đồng xã hội,... thường có động thái giống anh con cả trong Tin Mừng: phân bì, ghen ghét, đố kỵ, xét nét, và kết tội kẻ khác, vô hình trung ta định hình địa vị của ta trong nhà cha của mình: "*Đã bao nhiêu năm trời con hầu hạ cha...*" (Lc 15:11-32). Thực ra chúng ta cũng chỉ là **người làm công**, dù nghiêm túc trong công việc nhưng lúc nào cũng thủ thế, giữ miếng, và chỉ "đi bên cạnh" cuộc đời Cha.

Còn đứa con tội lỗi? "*Thằng con của cha đó*". Anh con cả xác nhận đứa em tội lỗi là **con của cha**. Nếu anh cũng xót thương em trai mình lắm rồi, "*đã chết mà nay lại sống, đã mất mà nay lại tìm thấy*" (Lc 15:32), thì anh cũng là một người con khác của cha mình. Nhưng anh đã đứng ngoài cổng không chịu vào nhà, anh đã chối từ tình yêu thương nên bỗng chốc anh trở thành "người xa lạ" trong chính mái nhà thân yêu, và là "người dưng" đối với những người thân của mình!

Năm học mới lại bắt đầu. Sự rộn ràng và háo hức của con trẻ. Nỗi lo âu và trăn trở của mẹ cha vì tiền mua sắm học cụ và học phí, nay lại có thêm "chiêu" thay đổi đồng phục mỗi năm mỗi khác, trẻ em nghèo không thể "mót" đồ cũ của anh chị, kể cả dụng cụ học tập, cặp sách,... cũng phải đồng đều thì thật lạ lùng cho nền giáo dục của nước mình!

Thế là cha mẹ lại è ố và nai lưng gánh thêm một đồng chi phí nữa. Đã khó lại càng khổ hơn! Xem một đoạn video clip của các sinh viên trong SV12: Cảnh trên ruộng đồng chói chang nắng gắt, cha mẹ đang "bán mặt cho đất, bán lưng cho trời" để cày bừa, cấy gặt,... Một cảnh khác: Con trai của họ nửa nằm nửa ngồi bên mâm rượu cùng bạn bè, trên tay cầm bộ bài đang sát phạt nhau; rồi cảnh vật vã bên ống kim tiêm, hoặc đang nháy nhót quay cuồng trong tiếng nhạc cực lớn ở vũ trường... Rồi qua một cảnh khác, người con được hung tin, chạy về quì khóc, giập đầu ăn năn bên xác người mẹ thân yêu... Thật chua

xót! Nếu sự ra đi của người mẹ “mở” cho con trai họ một lối về (dù nghiệt ngã) thì có lẽ bà cũng mỉm cười mãn nguyện. Nếu những người thân trong gia đình dang rộng vòng tay ôm anh ta vào lòng với tấm lòng bao dung, tha thứ, thì bất cứ sự đánh đổi nào, cho dù có khập khiễng đến đâu, cũng đem lại một đoạn kết tốt đẹp.

Năm học mới với áo quần sách vở mới thơm tho, phẳng phiu, ngập tràn tiếng cười. Sao không nói tới những điều đó mà lại cứ phải nói đến “mặt sau” của nó là những sự cũ kĩ, xấu xa, bèo nhèo, nhăn nhúm, tràn ngập nỗi đau và nước mắt? Có bị quan không? Hay đó chỉ là **một mảng tối của cuộc đời rất thật**, ít ai nghĩ tới hoặc nói đến vì thấy quá đau lòng, hay là nói làm gì vì đâu phải chuyện của mình? Kinh tế khó khăn, thất nghiệp lan tràn, con người bị đẩy vào đường cùng nên “bần cùng sinh đạo tặc”. Người ta xây thêm trường học, đánh lừa học trò bằng những mảnh bằng không có thật để lấy học phí cho cao; xây nhiều bệnh viện để “móc túi” bệnh nhân; xây xưởng này, nhà máy kia để bóc lột sức lao động của công nhân khi trả những đồng lương rẻ mạt không đủ sống, thậm chí còn quyt luôn vài tháng mà không trả lương! Và cuối cùng phải xây thêm nhà giam để “giáo dục” những con người “túng quẫn làm liều”... Cả xã hội và Giáo hội đều đang đối mặt với thực tế này với nhiều trăn trở, và hy vọng trong tương lai sẽ tìm ra một “lối đi” nào đó cho lớp trẻ một cách thiết thực hơn, bằng sự quan tâm và ân cần hơn đối với giới trẻ.

Sự lạc lối, sự hư hỏng của người trẻ không phải hoàn toàn do lỗi của người lớn, nhưng trong chừng mực nào đó, người lớn vẫn chưa là những tấm gương sáng cho họ, thậm chí có khi là những tấm gương hoen ố, gỉ vàng, méo mó, biến dạng,... Làm sao soi? Họ rất hư, đau lòng mà nói như thế. Họ là nỗi đau, là sự nhức nhối của gia đình và xã hội. Nhưng chỉ kết tội thì cũng chẳng giải quyết được gì vì mọi sự đã qua. Người ta nói: *"Ngày hôm qua là lịch sử, ngày mai còn là điều bí ẩn, chỉ hôm nay mới là quà tặng. Chúng ta gọi đó là hiện tại"*. Và người Cha trong Tin Mừng không kể tội và lên án con, ông chỉ “ôm lấy anh mà hôn lấy hôn để”. Yêu thương, tha thứ và mở rộng vòng tay, đó là **lối về** cho những người lầm lỡ. **Đừng kết án!** Đừng đặt họ

vào trong tâm ngắm phải dè chừng vì lỗi lầm họ đã sai phạm trong quá khứ. Có lẽ cũng đừng mang hỏa ngục ra hù dọa họ. Vì ở thế gian họ đã “cảm nhận” hỏa ngục đáng sợ như thế nào rồi! Và **chính họ**, chứ không phải những người đạo đức thánh thiện, mà **Chúa đã xuống thế làm người để cứu độ những người như họ**.

"Anh em hãy nhân từ như Cha anh em là Đấng Nhân Từ" (Lc 6:36). Chúng ta cần Chúa đỡ nâng và thương xót thì anh em ta cũng cần được nâng đỡ và xót thương. Chưa bao giờ con người nhỏ bé lại cần đến Lòng Thương Xót của Chúa và của cả mọi người như thời đại hôm nay. Vì con người càng ngày càng **vô cảm** đến ngạc nhiên. Nhiều lúc chúng ta có cảm giác như họ **không có trái tim** (gọi là “vô tâm”). Họ là bác sĩ, y tá, nhưng vẫn thản nhiên để chết cả mẹ lẫn con mà không chữa trị. Họ làm cầu đường mà để cầu sập, đường lún, gây tai nạn chết người. Họ là những người trí thức, là thầy cô, lại nhẫn tâm đẩy học trò của mình sống dở, chết dở khi ra trường vì bị họ lừa. Họ bỏ tiền đầy túi để người tiêu dùng chuốc lấy những căn bệnh hiểm nghèo vì thực phẩm bẩn, cà phê, rau, giá,... bị tẩm hóa chất độc hại. Những thành phần này đáng lên án và đáng kết tội hơn là một đứa trẻ hay một thanh niên mới lớn phạm những tội vì không toan tính, vì ngu dốt và vì thiếu hiểu biết. Chúng ta đang sống ở thế gian chứ không ở thiên đàng hay địa ngục nên không thể không nói chuyện thế gian.

Chúa là Thiên Chúa của kẻ sống chứ không phải của kẻ chết: *"Chúa được lợi gì khi con phải chết, được ích chi nếu con phải xuống mồ? Năm tro tàn làm sao ca tụng Chúa và tuyên dương lòng thành tín của Ngài?"* (Tv 30:10). Chúa không chỉ ở trên trời, ở trong nhà thờ, mà Người còn ở giữa cuộc đời với những nỗi lầm than, khổ khổ của một kiếp người. Những chiếc đinh không đóng Chúa mãi vào cây thập giá và nấm mộ, cũng không “kiềm chế” được Chúa: **Chúa đã Phục Sinh**. Chúa không đứng trên bờ khi thấy con cái của Người đang ngụp lặn trong bùn lầy rồi giơ tay nắm kéo lên, mà Người không ngần ngại bước xuống cùng con người và nâng con người lên bằng đôi tay yêu thương và ấm áp của Người. Thực sự **Người không kết án, Người chỉ xót thương**. Nếu Thánh Phêrô

không nhận được cái nhìn vừa yêu thương vừa đau buồn và xót xa của Chúa thì có lẽ thánh nhân đã không bật khóc và nhận ra mình đã “tệ” với Thầy đến vậy, để rồi sau đó “đá tảng Phêrô” đủ can đảm mà sẵn sàng chết vì Thầy! (x. Lc 22:60-62).

Tất cả chúng ta đều cần ánh mắt ấy của Thầy Giêsu và của anh em mình. Và ai cũng cần tấm lòng của chúng ta như của người làm vườn trong Tin Mừng, để cây và được sống sót. Ông chủ đòi chặt cây và vì không có trái, nhưng người làm vườn đáp: *"Thưa ông, xin cứ để nó lại năm nay nữa. Tôi sẽ **vun xới** chung quanh, và **bón phân** cho nó. May ra sang năm nó có trái, nếu không thì ông sẽ chặt nó đi"* (Lc 13:8).

Và trên mặt đất, **"dù cái ác nhiều đến đâu vẫn phải có trái tim để xót thương"** (P. Janet).

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể:

- Lễ Sinh Nhật Thánh Gioan Tẩy Giả ngày 24.6.2013
- Lễ hai Thánh Phêrô và Phaolô Tông Đồ ngày 29.6.2013

**Ban Chấp Hành Cộng Đoàn LCTX TGP xin chúc mừng
bổn mạng hai anh:**

**G. Baotixita Maria NGUYỄN THẾ VỊNH
Phêrô Phaolô NGUYỄN VĂN QUÝ**

**Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của các
Thánh nhân luôn là tấm gương soi rọi hai anh trên bước
đường phục vụ Giáo Hội.**

Nhà Thương hay Nhà Thờ

Maria Túc Lynch

Vậy là tôi đã được làm công chúa hơn hai năm. Cha làm vua thì con gái nhất định phải là một công chúa.

Nói như thế không phải là tôi có ý “dụ dỗ” những ai nhất quyết không nhìn nhận Chúa, mà mất nhiều ơn ích. Và tôi càng không có ý khoe khoang mình là con cưng, là công chúa thì muốn gì được đó, vì nhiều lúc tôi cũng không được Chúa nhận lời khi việc đó Chúa biết là không tốt. Tuy nhiên, sự thật là khi biết mình có một Người Cha trên cả tuyệt vời, thì quả nhiên tôi được hạnh phúc.

Hôm nay, tôi muốn chia sẻ về quyền năng của Bí Tích Thánh Thể, về vai trò cầu thay nguyện giúp của Mẹ Maria quan trọng tới mức nào.

Xưa nay ai cũng nói Bí Tích Thánh Thể là lương thực không thể thiếu trong cuộc đời của người Công Giáo. Bí Tích Thánh Thể sẽ làm cho người ta biết cách sống, làm cho người ta hoán cải, giải thoát bao nhiêu vất vả khó khăn trong vấn đề tâm linh, ngay cả trừ tà. Điều quan trọng hơn nữa là Bí Tích Thánh Thể còn giúp cho mọi người có thể nhận được nhiều ơn nhờ lời một người xa lạ cầu nguyện, còn gọi là được thông công.

Bí Tích Thánh Thể thật tuyệt vời vậy đó, vì thế tiếc cho những ai đã biết mà cố tình chối bỏ, những ai cứ vì một điều gì trong đời sống thế gian tạm bợ này mà khước từ Thánh Thể.

Cách nay mấy hôm, tự nhiên tôi bị đau bụng một cách kỳ lạ. Lúc đầu thì đau râm rang, nhưng tới khoảng trưa thì bắt đầu đau từng cơn. Khi thì đau nhẹ, lúc thì đau dữ dội. Đau tới mức tôi không thể ngồi hay nằm, tất nhiên là tôi không ăn được gì cả. Tới gần 3 giờ chiều thì cơn đau bắt đầu lan rộng khắp vùng bụng, và đau rất mạnh. Khi đó, thú thật là tôi quên mất tiêu việc cầu nguyện xin chữa lành, mà lúc đó chợt nhớ lời của một đàn anh nói rằng cứ dâng những cơn đau đó để cầu nguyện cho các linh hồn. Mà tôi nghĩ cũng ngộ, càng dâng thì càng

đau. Cuối cùng thì không chịu nổi nữa nên tôi cầu cứu một chị bạn là bác sỹ. Chị ấy cho một vài loại thuốc. Để yên tâm uống thuốc mà không sợ bị đau dạ dày, nên tôi ăn lót dạ một trái chuối sứ. Sau khi ăn và uống thuốc xong thì cũng không hết, và lúc đó cũng là gần tới giờ Thánh Lễ chiều. Nhưng vì trong lòng tôi nghĩ, đây chắc là ma quỷ phá không muốn cho tôi đi lễ nên nó cản đường. Tính tôi vốn lì nên bất chấp, quyết định phải đi lễ để được gần gũi và rước Chúa. Nhưng cuối cùng, tôi không đạt được ý định, vì đau quá và dạ dày lại muốn nôn. Tôi đành bỏ lễ chiều trong tiếc nuối, mà đi tìm một phòng khám đa khoa để khám bệnh. Chạy loanh quanh mà vẫn không tìm ra, tôi chợt nhớ tới phòng khám đa khoa Việt Mỹ, nằm trên đường Hoàng Hoa Thám, quận Bình Thạnh.

Vào tới nơi thì tôi cũng thấy mệt mỏi lắm rồi vì tôi đã nôn ra vừa thuốc vừa chuối. Những cô điều dưỡng ở đó cho tôi khám và làm một số xét nghiệm, siêu âm. Kết quả cuối cùng, theo một vị bác sỹ nam, là tôi cần phải nhập viện vì bạch cầu tăng cao. Bác sỹ đó bảo rằng đây có thể là viêm ruột thừa, nếu không nhập viện và nằm chờ điều trị thì có khi chết. Bác sỹ tốt bụng đó nghĩ là tôi sợ nằm viện phẫu thuật nên hết lòng an ủi và khuyên tôi nên nhập viện.

Tạ ơn Chúa là ngay lúc đó thì bỗng nhiên tôi nhớ đến Người Cha yêu quý, và tôi cũng nhớ hôm đó có một Thánh Lễ ở một giáo xứ được tổ chức hàng tháng vào ngày 13 để kính Đức Mẹ. Thế là tôi liền nói chuyện với Chúa rằng: "*Chúa ơi! Con muốn đi nhà thờ chứ không muốn đi nhà thương đâu. Ở nhà thờ con còn được cầu nguyện và thấy Chúa và rước Chúa, chứ vô nhà thương nằm thì buồn chết*". Sau đó thì tôi cũng nói với Mẹ Maria: "*Mẹ ơi, Mẹ cầu bầu cho con đi. Một tháng mới có một Thánh Lễ kính Mẹ mà Mẹ để con chui vô nhà thương nằm một mình sao?*".

Sau khi năn nỉ Chúa và Mẹ xong thì cái cảm giác đau ở vùng bụng của tôi giảm hơn 80%, và tôi quyết định là phải đi lễ. Tuy nhiên vì cả ngày không ăn uống gì được nên tôi thấy đói và tìm ăn một chút rồi quyết định đi lễ. Tạ ơn Chúa là tôi vẫn còn kịp

dự Tiệc Thánh mà Mẹ và Chúa đã dọn sẵn cho tôi. Tôi cảm thấy bữa tiệc hôm đó như chỉ dành riêng cho tôi.

Tuyệt vời lắm, khi vào lễ thì tôi gần như không thấy đau nữa. Tới khi rước lễ, tôi xin phép Chúa cho tôi được rước Chúa. Và sau khi rước Chúa xong, tôi thấy trong cơ thể gần như bình thường và tươi tỉnh hẳn lên. Và tôi đã hoàn toàn hết đau một cách kỳ diệu, ngay sáng ngày hôm sau thì hết đau hơn 95%. Đến chiều tối thì coi như chấm dứt hết mọi cơn đau.

Ở đây, tôi muốn nhấn mạnh về tầm quan trọng của Thánh Lễ, nơi đó giống như là một phòng chữa bệnh đa khoa, không hề kén bất cứ một loại bệnh tật nào, vì nơi đó có một Vị Bác Sĩ thật tài ba. Nơi đó còn có một Vị Y Tá rất dịu hiền, vị Y Tá này sẵn sàng đón nhận tất cả các bệnh nhân, bất kể sang hèn, mà không cần người bệnh phải đóng viện phí và làm bất cứ một xét nghiệm gì. Chỉ cần bệnh nhân đó nhận thức được mình là con, chỉ cần có tâm tình phó thác với tấm lòng đơn sơ, và tin rằng mình sẽ được chữa lành.

Tôi rất muốn được chia sẻ với những vị chưa phải là Công Giáo, hãy xem xét lại những định kiến không tốt về Thánh Lễ và Bí Tích Thánh Thể. Đó là những huyền nhiệm mà nếu chúng ta không chịu mở lòng hay trân trọng khi chưa hiểu hết thì quý vị mãi mãi sẽ bị thiệt thòi.

Mỗi khi nghe ai đó nói là có một loại thuốc nào đó có giá trị vài ngàn đô-la hay vài triệu đồng tiền Việt Nam thật quý giá có thể làm cho con người được sức khỏe hay được trẻ mãi không già, người ta hầu như tin vào nó một cách tuyệt đối. Riêng tôi lại nghĩ rằng, nhân loại đang có một loại thuốc bổ, thuốc chữa bệnh, thực phẩm vô cùng quý giá, mà con người lại đang chối từ khi một Đại Thiên Y luôn sẵn sàng ban phát qua một Vị Y Tá nhân từ hiền hậu.

Nhân đây, tôi cầu xin Danh Thánh Vị Đại Thiên Y của nhân loại là Chúa Giêsu càng tỏa sáng, qua việc chữa lành cho tất cả những bệnh nhân đang trông chờ vào quyền năng của Đức Giêsu Phục Sinh, qua lời cầu bầu đặc lực của Vị Y Tá hiền từ và đức độ là Mẹ Maria.

Ngày cầu cho các Linh Mục

Minh Đỗ

(Trích nhật ký nhà Đạo)

Liên tiếp trong tháng Tư, tháng Năm, tháng Sáu này nhiều giáo xứ trong thành phố mừng quý Cha sở 50 năm Linh mục như Cha Danh ở Gx Thị nghè, Cha Hai ở quận I. Mừng 45 năm như Cha Võ Văn Ánh – Tổng Linh hướng CĐ LCTX TGP Saigon, Cha Kim Long, Cha Từ. Mừng 40 năm như Cha Thục – Gx Vinh sơn 6, Cha Vãng – Gx Sao Mai, Cha Quyết – Gx Thăng Long, Cha Tuyên – Gx Phú Xuân... Đây là những ngày kỷ niệm đáng nhớ vì các ngài đã có những chuỗi ngày dài phục vụ Thiên Chúa, Giáo hội và mọi người. Tôi nhớ đến những bài báo mới đây viết về

quãng đời linh mục của ĐGH Phanxicô, một vị Linh mục gần gũi với mọi người, nhất là những người nghèo hèn tại thủ đô của Ác-hen-ti-na, một đất nước nghèo của Nam Mỹ.

Kể từ khi lên ngôi Giáo hoàng, ngài vẫn mang phong cách ấy. Thái độ thân mật khi trò chuyện với người em gái nơi quê nhà, thái độ khiêm nhường và gần gũi trẻ em khi đến thăm một trại giáo hóa, quỳ xuống rửa chân cho các em trót lấm lỡ,... Đó không phải là "trình diễn" mà là tiếp nối những việc đã làm khi ngài còn là Hồng Y Tổng Giám Mục Buenos Aires. Rồi chuyện một người giao báo nhận được điện thoại của Vị Tân Giáo hoàng, cậu đã òa khóc lên khi nghe được tiếng Ngài. Những câu chuyện, những hình ảnh gây ấn tượng cho mọi tín hữu khắp thế giới.

Mừng quý Cha với những ngày tạ ơn, mỗi giáo dân không ngừng cầu xin Chúa đổ tràn ơn Thánh Thần trên các ngài. Nhất là trong tháng Sáu này, có lễ kính Thánh Tâm Chúa là ngày cầu nguyện cho các Linh mục. Tôi nhớ đến bài giảng về vai trò của các Linh mục trong Giáo hội hôm nay, trong Thánh lễ do ĐGH Phanxicô cử hành vào Thứ Năm Tuần Thánh vừa qua tại Rôma, đăng tải trên trang tin TGP Saigon. Trong Thánh lễ Truyền Dầu đầu tiên của triều đại giáo hoàng, Đức Phanxicô đã nhắn nhủ các Linh mục và giáo dân về sứ mạng cao cả của tác vụ Linh mục:

*"Anh em linh mục thân mến, chúng ta phải luôn để ơn Chúa hoạt động và nhận thức được những nhu cầu của dân Chúa, ngay cả khi đó là những yêu cầu khó chịu, những nhu cầu tưởng chừng như tầm thường... nhưng vẻ đẹp tiềm ẩn của đức tin luôn luôn tỏa sáng. Hãy nhớ rằng chính Đức Giêsu cũng đã đối diện với rất nhiều đòi hỏi và Ngài cũng đã cảm nhận được rằng sức mạnh của Đấng **được xức dầu** luôn tuôn chảy để chữa lành (x. Lc 8, 42b-44).*

Anh em nên biết rằng giáo dân cảm ơn chúng ta vì họ cảm nhận được chúng ta đã cầu nguyện cho cuộc sống khó khăn của họ, những vất vả, những vui buồn, gánh nặng và cả hy vọng. Từ đó họ cảm nhận được hương thơm ngọt ngào từ Đấng được xức dầu thánh hiến – Đức Kitô – đã lan tỏa đến cuộc đời họ xuyên qua cuộc sống của chúng ta... Khi chúng ta có tương quan mật thiết với Chúa và dân Chúa, ân sủng sẽ tuôn trào nơi chúng ta, là những linh mục làm trung gian giữa Thiên Chúa và con người. Chúng ta cần phải đi để cảm nhận ơn mà chúng ta đã nhận lãnh qua việc được xức dầu thánh hiến, cảm nhận được quyền năng và hiệu năng của ơn cứu độ. Hãy đi đến những 'ngoại vi', nơi đầy rẫy đau khổ, đổ máu, nơi những người mù lòa mong đợi ánh sáng, nơi những cuộc đời bị giam hãm trong sự dữ".

Đức Thánh Cha nhắc nhở: *"Một linh mục hiếm khi đi ra khỏi biên cương của mình... sẽ đánh mất rất nhiều điều quý giá nơi đoàn chiên mà lẽ ra linh mục sẽ được đánh động trong thăm*

*sâu trái tim mục tử của mình. Đó là lý do khiến cho nhiều linh mục trở nên chán chường, sầu não, ngã lòng... Thực trạng này thúc đẩy chúng ta nhắm đến chiều sâu, nương nhờ ân sủng thuần khiết, sống **SỨ VỤ** chứ không phải **CHỨC VỤ**, được như thế thì mẻ lưới đầy cá sẽ làm rạng danh Đấng mà chúng ta tin tưởng tin thác: đó là Đức Giêsu”.*

Với người giáo dân, Đức Thánh Cha nhắn nhủ:

"Anh chị em hãy quý mến và gần gũi thiêng liêng với các linh mục, để cùng với lời cầu nguyện của anh chị em, các cha luôn luôn là những mục tử như lòng Chúa mong ước”.

Ngày cầu nguyện cho các Linh mục là dịp để người giáo dân chúng mình xin Thiên Chúa ban lòng sốt mến, sự khôn ngoan thật nhiều cho các Linh mục. Trong lúc thế giới đang bị tục hóa, nhiều tin tức, hình ảnh tiêu cực về sự sa ngã của một bộ phận giáo sĩ đó đây khiến người giáo dân ít nhiều dao động. Nhưng tin vào Lời Chúa: *"Thầy sẽ ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế"*, và lời hứa của Đức Giêsu khi thiết lập Hội Thánh: *"Anh là Phêrô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi"* (Mt 16, 18).

Xin Chúa nâng đỡ và gìn giữ các Linh mục của Chúa theo Lòng Thương Xót của Người.

Cha ước mong các linh mục hãy rao giảng về Lòng Thương Xót khôn lường của Cha cho các tội nhân. Đừng để họ sợ hãi không dám đến gần bên Cha. Những ngọn lửa thương xót đang bùng cháy trong Cha kêu gào đòi được phụng phát; Cha muốn trào đổ cho các linh hồn này...

(NK 50)

Chân lý và Niềm tin

Thảo Lam

Giáo hạt Gia Định

Nhà hành hương Gx Thánh Matthêu Gầm

Ngày 11/05/2013, tại Trung tâm Hành hương (TTHH) Thánh Gầm, Cha quản nhiệm đã tổ chức kỷ niệm Lễ Giỗ 200 năm tại thế và 166 năm về Quê Trời của Thánh Matthêu Lê Văn Gầm, một thương gia làm nhân chứng Đức Tin.

Khách thập phương đổ về TTHH và cùng bước theo dòng người đi trong đoàn kiệu, sau cùng là đoàn đồng tế.

Bài Thánh ca "Tiếng Nhạc Oai Hùng" cất vang lên dòn dã hòa với tiếng trống, tiếng kèn đã làm cho lòng người nao nức, hân hoan, nhịp nhàng tiến bước vào Thánh Đường cùng tham dự Thánh Lễ.

Thật không thể diễn tả hết niềm vui của đoàn người từ khắp nơi qui tụ về, trên gương mặt mỗi người đều rạng rỡ như đoàn con lũ cháu của Thánh Gầm đã từng sống trên mảnh đất tình người thân yêu này.

Chủ tế Thánh Lễ là Đức Cha Micae Hoàng Đức Oanh, Giám mục Giáo Phận Kontum, trong bài giảng lễ đã diễn tả niềm tin của các Kitô hữu trong thời đại hôm nay. Đức Cha nói rằng Cha Trần Thành Tín kể lại dân tộc Gia Lai, vùng đất nơi Komtum, người dân theo đạo, giữ đạo thật lắm chua cay. Khi Già làng làm Bí thư, ông đã từng tuyên bố: "*Nếu một người nào theo đạo Thiên Chúa thì người đó chết, hoặc tao chết người đó sống*". Nhưng ánh sáng lời Chúa đã tỏa rạng và Niềm Tin của

bà con nơi đây vẫn trung thành TIN và ĐI THEO CHÚA. Thời gian trôi qua, khi mãn nhiệm kỳ làm bí thư, điều bất ngờ không thể tưởng tượng được là ông chính là người xác quyết suốt bốn mươi một năm qua tin tưởng vào chủ trương “cơm no áo ấm, công bình...”, thế nhưng bây giờ, ông đã nhận rõ sự thật, những người đi theo Chúa cứ tăng mỗi ngày, Chúa Nhật họ ăn mặc đẹp đi dự lễ, đến nhà thờ cùng ngồi chung với nhau, vui vẻ trao nhau nụ cười, không phân biệt kẻ trên hay người dưới, những người đi theo Chúa không còn lo “làm ngày không đủ, tranh thủ làm đêm, làm thêm Chúa Nhật”. Đặc biệt ngày Chúa nhật, họ dành riêng cho Thiên Chúa. Ông nói tiếp: *“Tôi thấy đời sống họ rất thoải mái. Ăn no mặc đẹp, bình đẳng sống chan hòa, vì họ chỉ tin thờ một ông Giêsu duy nhất, không phải đi khẩn vái tứ phương... Tôi được phúc biết ông Giêsu, giờ thì người xin theo đạo rất đông, Cha sở thành lập thêm nhiều xứ đạo mới và công khai xây dựng nhà thờ”*.

Đức Cha giảng tiếp: *“Lời Chúa là chân lý, là sự thật, và là sự sống vẫn mãi còn thực thi như lệnh truyền: ‘Thầy sai Anh em đi như chiên con đi vào giữa bầy sói. Đừng mang theo túi tiền, bao bì, giày dép, cũng đừng chào hỏi ai dọc đường’. Vì thời giờ không còn nhiều, anh em hãy khẩn trương lên đường, nhất là hãy đến với lương dân, đừng mang theo gì cả để khỏi vướng bận, làm cản trở vì nặng nề, và cũng đừng chào hỏi ai dọc đường vì sợ bị chậm trễ, việc ra đi loan báo TIN MỪNG của Đấng Cứu thế đến ban bình an”*.

Bài giảng lễ của Đức Cha còn in đậm trong tâm trí tôi. Chủ Tế cùng mọi người dấn nguyện xin: *“Lạy Cha chúng con ở trên trời...”*. Đó là niềm xác tín “Thiên Chúa là Tình Yêu”, là Đấng tác tạo nên muôn loài và vũ trụ bao la. Người chấp nhận không một lời biện minh, khi quan Philatô hỏi: *“Ông có phải là Vua dân Do Thái không?”*. Chúa trả lời: *“Chính các ông nói đúng, nhưng không phải ở trần gian mà chính trên trời”*. Thế rồi Chúa vẫn để cho người đời hành quyết với lòng dạ ích kỷ, ghen tỵ, hẹp hòi của họ.

Nhưng Tình yêu xóa bỏ hận thù, trong giờ hấp hối, Chúa ngược mắt lên Trời cầu xin Chúa Cha tha tội cho họ vì “lầm mà

không biết". Chúa Giêsu là thế đó. Người dạy cho mọi người hãy sống yêu thương, tha thứ và nâng đỡ nhau: *"Ai cho một trong những kẻ bé mọn dù một chén nước là là cho chính Ta"*. Chúa còn hạ mình xuống để rửa chân cho các môn đệ, ngụ ý muốn chúng con phải biết sống khiêm nhường, đừng ỷ tài, ỷ sức, sống khiêm nhường, tự phụ: *"Ai muốn làm lớn thì hãy làm người phục vụ"*. Tất cả là Thánh Ý Chúa, Ngài luôn mong mỏi các Kitô hữu đừng mãi mê tìm kiếm tiền tài, danh lợi, thú vui nơi trần gian, vì tất cả chỉ là phù vân, vì Chúa xác định: *"Ai muốn theo Tôi phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình mà theo"*.

Như Thánh Matthêu Lê Văn Gấm mà chúng ta long trọng cử hành lễ giỗ 166 năm về Quê Trời, và còn nhiều vị thánh như Phaolô, Mẹ Têrêsa Calcutta, v.v... Đó là những tấm gương đời đời chiếu sáng cho hậu thế.

Bài hát kết lễ là lời mời gọi mỗi tín hữu hãy mạnh dạn, sẵn sàng, can đảm lên đường. Noi gương các Thánh Tử Đạo như bà mẹ có 7 người con trong 2 Macabê, 23. Chính nhờ sự giáo dục gương mẫu trong gia đình, tất cả những người con sẵn sàng tuân giữ đạo Chúa, chấp nhận đầu rơi máu đổ, kiên cường chết cho một Niềm Tin Kitô giáo.

Ngày 24/11/2013 là kết thúc Năm Đức Tin. Năm Đức Tin là thời điểm để mọi Kitô hữu cần nhìn lại và tự hỏi xem mình phải làm gì để giữ trọn lời giao ước với Chúa Giêsu Kitô qua Giáo hội hôm nay: Hãy sống chứng nhân giữa thời đại đang bị tục hóa Niềm Tin Kitô giáo!

Lạy Chúa, xin nâng đỡ Đức Tin yếu kém của chúng con. Xin châm thêm dầu để chúng con giữ sáng ngọn lửa tin yêu, qua việc chúng con siêng năng cầu nguyện, lân chuổi Mân Côi, thực thi bác ái, để người ta cứ dấu này mà nhận ra chúng con là môn đệ của Chúa Giêsu, Đang đang sống giữa lòng thế giới hôm nay.

Xin cùng nhau hát lên bài Kinh Hòa Bình của Thánh Phanxicô Assisi: *"Lạy Chúa từ nhân, xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người..."*.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

Thách đố của đời sống hôn nhân

Gioakim Trương Đình Giai

PHI LÔ – Saint Exupéry định nghĩa: "Yêu nhau không là nhìn nhau mà là cùng nhìn về một hướng". Động thái "cùng nhìn" và định rõ một "hướng" rất quan trọng, không chỉ trong hôn nhân mà còn trong các lĩnh vực khác nữa. Nhưng "cùng nhìn về một hướng" là một thách đố, một vấn nạn, một việc khó thực hiện, nó xuất phát từ chính bạn. Vậy làm sao có thể vượt "rào cản" để chân thành và tự nguyện đến với nhau, cùng xây dựng một gia đình mới, cùng ăn đời ở kiếp? Ca dao đơn giản mà thâm thúy: "Yêu nhau trăm sự chẳng nề, một trăm chỗ lệch cũng kê cho bằng". Hãy cùng nhau "kê" cho đúng Tôn Ý của Thiên Chúa!

Hôn nhân không chỉ là tiếp nối thời gian tìm hiểu mà đúng hơn là khởi đầu của đời sống lứa đôi. Bước vào đời sống hôn nhân là bước vào một cuộc sống hoàn toàn mới với nhiều thay đổi mà đương sự khó thể lường trước, cho dù là đã được khai tâm và chuẩn bị tinh thần đối phó. Vì thế, để chấp nhận và thích nghi với cuộc sống mới từ thói quen sở thích đến cách ăn nói xử sự, sinh hoạt, tổ chức cuộc sống hằng ngày, mỗi người phải từ bỏ những thói quen cũ hay nói đúng hơn là bỏ đi con người cũ, cái tôi của mình. Chính vì chưa được chuẩn bị tinh thần, chưa đủ trưởng thành và chín chắn, nhiều người bước vào đời sống hôn nhân hoàn toàn với con người cũ, với chiếc áo cũ xưa của thời độc thân giống như thể *người đi dự tiệc cưới mà không mặc trang phục lễ cưới*.

Vì thế thất bại là chuyện dễ hiểu, nhất là đối với những cậu ấm cô tiên, quá quen được cha mẹ chiều chuộng, quá quen với cuộc sống tiện nghi dễ dãi. Họ chưa được chuẩn bị và rất khó chuẩn bị để chấp nhận thích nghi với cuộc sống mới vì thói quen cũ đã bám rễ sâu vào con người họ. Càng nguy hiểm hơn

nếu như thói quen lại hình thành nơi họ một nếp nghĩ, một quan niệm sống vì điều này càng khó thay đổi, làm cho việc thích ứng với cuộc sống mới trở nên vô cùng nặng nề đối với bản thân họ.

1. Những thay đổi phát sinh trong đời sống lứa đôi:

Sống đời lứa đôi là sống đời sống chung: chung cha chung mẹ, chung anh chung em, chung nhà chung cửa, chung ăn chung chi, chung mâm chung giường... và nhiều chung đựng khác nữa. Ta chỉ đơn cử hai vấn đề tiêu biểu sau:

1.1. Nội trợ: nhiệm vụ bất khả kháng đôi với bạn gái

Nấu nướng, rửa chén, giặt giũ,... Là bốn phận hằng ngày gắn liền với người phụ nữ. Dù có đi làm, thu nhập cao có thể thuê người giúp việc thì trước tiên bạn gái vẫn phải là người biết làm những công việc này. Không có người đàn ông nào lại không ước ao vợ mình là một người giỏi nội trợ, giữ nhà cửa sạch sẽ thơm mát, nấu ăn ngon, biết chăm sóc con cái đàng hoàng.

Nhiều chị em phụ nữ do lúc còn độc thân được bố mẹ cưng chiều giành làm hết nên đến khi lập gia đình, không quen, vụng về, mọi sự trở nên khó khăn vất vả, nhất là khi người chồng có óc gia trưởng phong kiến không chia sẻ và cảm thông.

2.1. Đưa tiền cho vợ quản lý: một thách thức đôi với bạn trai

Khác với những ngày còn độc thân, bây giờ các bạn trai phải đóng góp các khoản chi tiêu chung với vợ mình, phải bàn bạc trước khi chi tiêu, thậm chí còn phải trao cả "gia tài" của bạn cho vợ quản lý theo lẽ thường không còn thoải mái vung tiền qua cửa sổ, tiêu xài tùy hứng, xả láng với bạn bè, chơi đẹp với em út như trước đây... Điều này không dễ dàng chút nào đối với bạn nam, thậm chí đôi khi còn là một thách thức quá lớn lao không thể vượt qua, nhất là đối với các cậu ấm quen xài tiền như nước, hoặc chặt chiu tiền bạc khi còn độc thân. Do đó sẽ phát sinh nhiều vấn đề.

Vì thế, tốt nhất dù là của chồng công vợ hay thế nào đi chăng nữa cũng nên rõ ràng công khai chuyện tài chánh và thống nhất chuyện quản lý để tránh sự hiểu lầm, ngờ vực đáng tiếc giữa vợ chồng.

Trên đây chỉ là hai ví dụ tiêu biểu về sự khó khăn gặp phải khi bước vào cuộc sống lứa đôi. Trong thực tế người ta còn phải đương đầu với biết bao vấn đề khác nữa.

Thích nghi là quy luật sống còn. Chính vì thế, trước khi bước vào cuộc sống lứa đôi, ta phải hạ màn với những thói quen, lối nghĩ, nếp cũ của mình. "*Hãy cởi bỏ con người cũ và mặc lấy con người mới*". "*Rượu mới phải đổ vào bình da mới*".

Muốn mặc chiếc áo mới, mặc lấy con người mới thì trước tiên phải cởi bỏ chiếc áo cũ, chết đi với con người trước đây của mình cũng như nghi thức vĩnh khấn của những đan tu diễn tả vậy.

2. Chấp nhận tha tính (chấp nhận vợ mình/chồng mình)

"*Hỏa ngục là kẻ khác*" J.P.Sartre phải chăng đã có lý khi nói như thế?

Có ai trong chúng ta khi phải lòng người nào đó lại nói với người đó: *Anh là hỏa ngục của em hay Em là hỏa ngục của anh không?* Không bao giờ. Vậy bắt đầu từ khi nào người ta mới nghĩ về vợ/chồng của mình như thế? Mỗi người trong chúng ta, những người đã lập gia đình có thể trả lời. Trước hôn nhân, có ai lại nói với người mình yêu: *Anh chấp nhận em. Em chấp nhận anh.* Mà chỉ nghe *Anh yêu em, Em yêu anh* mà thôi. Nhưng sau khi lấy nhau với năm tháng dài dằng, động từ yêu chuyển sang động từ chấp nhận, thậm chí là động từ ghét, thù, hận...

Chẳng khác nào chuyện của ông bà Adam Eva. Kinh Thánh nói rằng dù Adam có muôn thú xung quanh, nhưng vẫn cảm thấy cô đơn, phòng không chiếc bóng, nhìn lui nhìn tới thấy không có gì thực sự đáp lại mong mỏi của mình: người trợ tá tương xứng. Đến khi Chúa rút từ xương sườn của ông tạo nên Eva, Adam mừng rỡ reo lên "*Ôi phen này xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi*". Nhưng niềm vui có được người bạn đời tương xứng chẳng kéo dài bao lâu, cũng chính Adam sau đó lại hận Eva đổ tội cho Eva: *Chính người đàn bà này đã xúi giục tôi...* Tại sao cũng cái người đó, trước đây tôi lại yêu giống như bản thân mình, bây giờ lại phải đành chấp nhận như một ai đó khác với mình?
(Còn tiếp)

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

Tại sao dang tay khi cầu nguyện ?

Thom.Aq. Trâm Thiên Thu

Có người gửi mail thắc mắc: Tại sao khi lần Chuỗi Thương Xót lại dang hai tay? Việc dang hai tay này mang ý nghĩa gì? Nguồn gốc bắt đầu từ đâu? Nếu không dang tay có được không?

Trước hết, chúng ta phải biết cầu nguyện không ngừng, gọi là cầu nguyện liên lỉ, như Chúa Giêsu đã khuyến cáo (x. Lc 18:1; Mt 17:21), theo cách Ngài dạy cầu nguyện (x. Mt 6:5-7; Mt 6:9; Mt 21:22), và chính cuộc sống tại thế của Ngài đã không ngừng cầu nguyện – cho tới khi trút hơi thở cuối cùng. Có ba yếu tố quyện vào nhau trong khi cầu nguyện: suy niệm (suy tư về những điều tốt lành của Thiên Chúa), chiêm niệm (cảm nghiệm tình yêu Thiên Chúa), và tự nguyện giao tiếp với Thiên Chúa (nhận biết Chúa đang hiện diện và cầu xin Ngài trợ giúp) trong mọi khoảnh khắc trong cuộc sống.

Khi cầu nguyện, chúng ta đưa trí óc vào trong trái tim, tư tưởng hòa hợp với sự hiện hữu của Thiên Chúa, trái tim cháy lên ngọn lửa yêu của Thiên Chúa và cầu xin cho người khác cũng được ơn cứu độ.

Khi cầu nguyện, chúng ta thường quỳ gối, phủ phục, hoặc giơ tay lên cao. Điều đó chứng tỏ chúng ta chân thành và không ngừng cầu nguyện. Nhưng các kiểu này phù hợp khi chúng ta cầu nguyện ở nhà thờ, ở gia đình, khi cầu nguyện chung hoặc riêng.

Nhưng có một cách cầu nguyện không ngừng là trong lòng luôn khao khát Chúa, bất cứ nơi nào và bất cứ lúc nào – đây là dạng cầu nguyện liên lỉ. Dù làm gì thì chúng ta cũng không ngừng khao khát Chúa. Cầu nguyện liên lỉ là không ngừng khao khát và kết hiệp với Chúa – bất kể thời gian và nơi chốn.

Tính kiên định của lòng ước muốn sẽ là lời cầu nguyện không ngừng. Lời cầu nguyện âm thầm đó chỉ có được khi tình yêu trong linh hồn chúng ta luôn nồng nàn. Mưu ma chước quỷ rất nhiều, tình yêu dành cho Thiên Chúa phải mạnh mới có thể chống cự.

Quả thật, cầu nguyện là điều vô cùng cần thiết ở mọi nơi và mọi lúc. Chúa Giêsu căn dặn: "*Hãy canh thức và cầu nguyện kẻo sa chước cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng hái, nhưng thể xác lại yếu đuối*" (Mc 14:38; Lc 22:40 & 46). Cuộc đời có nhiều cạm bẫy, ba đại thù là THỂ GIAN, MA QUỶ và XÁC THỊT, thế nên Thánh Phêrô đã cảnh báo: "*Anh em hãy sống tiết độ và tỉnh thức, vì ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi cắn xé*" (1 Pr 5:8). Tình yêu nồng cháy chỉ có ở những trái tim thầm lặng.

Ngoại tại có thể biểu hiện nội tại. Cựu ước cho chúng ta thấy người ta thường dang tay khi cầu nguyện:

– Các tư tể **dang tay** lên trời, khẩn cầu cùng Đấng hằng chiến đấu cho dân tộc chúng ta (2 Mcb 14:34).

– Ông Ô-ni-a, nguyên là thượng tế, một người lương thiện tốt lành đã xử sự nhã nhặn, đối đãi hiền từ, nói năng lịch sự và đã thực hành các nhân đức ngay từ buổi thiếu thời. Lúc ấy, ông

dang tay cầu nguyện cho toàn thể cộng đồng Do-thái (2 Mcb 15:12).

– Khi ông Ma-ca-bê nhìn thấy đông đảo quân địch xuất hiện, trang bị đủ loại vũ khí, đàn voi trận hung hãn, ông **dang tay** lên trời, khẩn cầu Đức Chúa là Đấng làm nên những công trình kỳ diệu, vì ông biết rằng chiến thắng không phải là nhờ vũ khí, nhưng là do Người quyết định ban cho những ai xứng đáng (2 Mcb 15:21).

– Nếu anh giữ lòng mình cho kiên vững, nếu anh **dang tay** hướng thẳng về Người, nếu anh ném xa điều gian ác trong tay, và không để cho bất công cư ngụ trong lều, thì bấy giờ, anh sẽ ngẩng mặt lên, không tì ố, anh sẽ được vững vàng, không sợ hãi chi (G 11:13-15).

– Hàng vương giả sẽ từ Ai-cập đến, còn xứ Cút sẽ **dang tay** cầu khẩn Chúa Trời (Tv 68:32).

Ngôn sứ Isaia cũng đã dang tay cầu nguyện cho dân Ít-ra-en: "*Suốt ngày ta **dang tay** kêu gọi một dân không vâng lời và ngỗ nghịch*" (Rm 10:21).

Cầu nguyện phải liên tục là động thái thanh tẩy chứ không thể là dị đoan hoặc kêu ngạo. Hãy cố gắng tách khỏi thế giới bên ngoài, một dạng như lái xe phải tập trung cao độ chứ không thể đảnh trí vì ngoại cảnh.

Như vậy, dang tay khi cầu nguyện mang tính lịch sử và truyền thống. Tuy nhiên, dang tay cũng là một cách trừng phạt:

– Khi các người **dang tay** cầu nguyện, Ta bịt mắt không nhìn; các người có đọa kinh cho nhiều, Ta cũng chẳng thèm nghe. Vì tay các người đầy những máu. Hãy rửa cho sạch, tẩy cho hết, và vứt bỏ tội ác của các người cho khỏi chướng mắt Ta. Đừng làm điều ác nữa (Is 1:15-16).

– Tiếng rên la của người mẹ trẻ sinh con, tiếng thiếu nữ Sion thở hổn hển và **dang tay** kêu khóc: "*Khốn thân tôi, tôi chết dần chết mòn trước những kẻ sát nhân!*" (Gr 4:31).

– Chính người đã chỗi bỏ quay lưng lại với Ta, nên Ta **dang tay** đánh phạt, nhằm huỷ diệt người. Thương xót nhiều rồi, nay Ta đã chán! (Gr 15:6).

– Ta sẽ **dang tay** đánh phạt người, cho người lăn xuống từ đỉnh cao núi đá. Ta sẽ biến người thành ngọn núi bị thiêu rụi (Gr 51:25).

– Ta sẽ **dang tay** trừng phạt nó và diệt trừ nó khỏi dân Ta là Ít-ra-en. Hỡi con người, nếu một xứ đắc tội với Ta mà phạm tội bất trung, nếu Ta dang tay trừng phạt xứ ấy, làm cho nó cạn nguồn lương thực và bị đói kém, nếu Ta diệt trừ người cũng như súc vật khỏi xứ,¹⁴ và nếu trong xứ ấy có ba người này là Nô-ê, Đa-ni-ên và Gióp, thì những người ấy sẽ được thoát mạng nhờ sự công chính của mình (Ed 14:9 & 13-14).

– Ta sẽ **dang tay** trừng phạt người, sẽ để cho các dân tộc cướp phá, sẽ loại bỏ người khỏi chư dân, sẽ xoá tên người khỏi các nước và huỷ diệt người; bấy giờ, người sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa. Ta sẽ **dang tay** trừng phạt Ê-đôm, sẽ diệt trừ người cũng như súc vật khỏi xứ, sẽ làm cho Ê-đôm ra hoang tàn; từ Tê-man tới Đơ-đan, người ta sẽ phải ngã gục vì gươm. Ta sẽ **dang tay** trừng phạt dân Phi-li-tinh; Ta sẽ loại trừ những người Cơ-rê-thi và tiêu diệt số dân cư miền duyên hải còn sót lại (Ed 25:7.13.16).

– Nay Ta trừng phạt người, hỡi núi Xê-ia. Ta **dang tay** ra để trừng phạt người. Ta sẽ biến người thành chốn hoang tàn đổ nát; Ta sẽ làm cho các thành thị của người ra điêu linh. Người sẽ ra hoang tàn và người sẽ nhận biết chính Ta là Đức Chúa (Ed 35:3).

– Ta sẽ **dang tay** đánh phạt Giu-đa và toàn thể dân cư Giê-ru-sa-lem (Xp 1:4)

– Đức Chúa sẽ **dang tay** đánh phạt phương Bắc và tiêu diệt Át-sua; Người biến Ni-ni-vê thành chốn hoang tàn, thành nơi khô cằn như sa mạc (Xp 2:13).

Chúng ta biết rằng Chuỗi Lòng Chúa Thương Xót liên quan Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu trên Thánh Giá trên Đồi Can-vê vào 3 giờ chiều, Giờ Cứu Độ mở Nguồn Mạch Thương Xót cho

toàn nhân loại, Máu và Nước tuôn trào đến giọt cuối cùng chảy ra từ Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Theo tôi, mọi người dang tay vì Chúa Giêsu chịu đóng đinh trên Thập Giá với hai tay bị kéo dẫn ra hai bên. Dang tay khi lần Chuỗi Lòng Chúa Thương Xót là kết hiệp và thông phần đau khổ với Đức-Kitô-chịu-đóng-đinh, muốn nên giống Ngài.

Dang tay khi cầu nguyện như vậy không chỉ theo truyền thống từ Cựu ước mà còn là hy sinh. Tại sao?

Khi lần Chuỗi Lòng Chúa Thương Xót, có người dang tay "hết mình", có người dang tay vừa phải, và có người dang tay mà lại tựa khuỷu tay lên thành ghế, nhưng rất ít người không dang tay. Khi dang tay, chúng ta phải cố gắng (ít hay nhiều) để chịu lực của thân thể, cũng là một sự hy sinh vậy. Mà hy sinh là nhân đức, hy sinh là điều cần thiết để đến tội. Còn những người tựa khuỷu tay lên thành ghế, thậm chí còn tựa mông vào ghế phía sau, thiết nghĩ đó là "lười biếng", thiếu hy sinh.

Như vậy, mỗi người có thể tự quyết định cho mình: Nên dang tay hay không dang tay? Thiên chúa không bắt buộc ai, Giáo hội cũng không bắt buộc ai, mà chỉ khuyên. Ai cố gắng làm theo lời khuyên thì chắc chắn sẽ được Thiên Chúa chúc lành.

Và lại, như chúng ta thường thấy, khi một cầu thủ đá bóng sung sướng hay thất vọng, anh ta thường giơ tay lên để bày tỏ cảm xúc. Rồi khi người ta vui hay buồn về điều gì, người ta cũng thường giơ hai tay lên trời. Sao lại giơ tay lên trời? Không lẽ giơ tay cho vui chứ không ước nguyện điều gì hay sao? Cách giơ tay như thế cũng là một cách dang tay cầu nguyện vậy!

**Nhìn qua tạo vật,
ta thấy Chúa đang hành động.**
*Looking through the creation,
we see God at work.*

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng: Lòng tôn sùng Thánh Tâm CGS	04
✠ Thánh lễ Tuyên Hứa & Ra mắt BCH CĐ LCTX TGP	07
✠ Sống Lời Chúa	11
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TĐ Thiên Chúa giàu lòng xót thương (B.14)	20
✠ Bài Học Từ Cuộc Sống	
◆ Giàu có mà thiếu đức tin sẽ trở thành trống rỗng	24
✠ Linh đạo Cộng đoàn gia đình Chúa (Kỳ 1)	28
✠ Cảm Nghiệm Hồng Ân: Tôi đã tìm thấy	32
✠ Tin tức – Sinh hoạt	34
✠ Được ơn hoán cải nhờ nghe chuỗi Thương Xót	39
✠ Diễn Đàn	
◆ Lỗi về	42
◆ Nhà thương hay Nhà thờ	47
◆ Ngày cầu cho các linh mục	50
◆ Chân lý và niềm tin	53
✠ Giáo dục Kitô giáo	
◆ Thách đố của đời sống hôn nhân (Kỳ 1)	56
✠ Giải đáp thắc mắc: Tại sao dang tay khi cầu nguyện?	59

